KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 22.6.2005
COM(2005) 263 końcowy

2005/0118 (CNS)
2005/0119 (CNS)
2005/0120 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

ustanawiającego tymczasowy plan restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

(przedstawione przez Komisję)

{SEC(2005) 808}

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

We wrześniu 2003 r. Komisja opublikowała komunikat[1] w sprawie możliwości reformy systemu cukrowego UE wraz z oceną wpływu na sektor cukru[2], a następnie w lipcu 2004 r. komunikat przedstawiający wniosek Komisji w sprawie przyszłości systemu cukrowego UE[3].

Komisja starała się uwzględnić wyrażone w debacie opinie Rady, Parlamentu Europejskiego[4], Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[5] oraz innych komitetów konsultacyjnych, a także opinię społeczeństwa i włączyć nowe elementy do obecnego wniosku legislacyjnego.

Ponadto ostatnie ustalenia zespołu Światowej Organizacji Handlu (WTO) kwestionującego system wywozu cukru unijnego, podtrzymane przez Organ Apelacyjny WTO[6] wprowadzają szereg zmian w systemie wywozu cukru UE, mających na celu zapewnienie zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi UE.

W kierunku zrównoważonej długoterminowej perspektywy politycznej dla sektora cukru UE

Istnieje wyraźna zgoda polityczna w kwestii tego, że sektor cukru UE musi:

- odejść od wyniszczającego schematu obowiązującego w obecnym systemie, który doprowadziłby do dramatycznego ograniczenia produkcji cukru w ramach kwot w najbardziej i najmniej konkurencyjnych pod względem produkcji regionach UE;
- być dostosowany do procesu reform WPR, w szczególności w odniesieniu do nowego kierunku wprowadzającego oddzielenie dopłat od produkcji, jednolity system płatności i stosowanie zasad współzależności;
- rozwijać się, nie opóźniając koniecznych zmian gospodarczych w ramach zrównoważonego środowiska rynkowego i w oparciu o zwiększoną konkurencyjność i większą orientację rynku;
- osiągnąć stałą równowagę rynku w odniesieniu do poziomów produkcji krajowej i zobowiązań międzynarodowych;
- działać na podstawie długoterminowej polityki ramowej, niewymagającej zmian do 2008 r.

W tej kwestii Komisja proponuje:

- obniżenie o 39 % w ciągu dwóch lat ceny instytucjonalnej UE po odliczeniu kwoty restrukturyzacyjnej, w celu zapewnienia stałej równowagi rynku UE, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami UE;

---

1 COM(2003) 554.
2 SEC(2003) 1022.
3 COM(2004) 499.
4 Ostateczna rezolucja P6 – TA(2005)0079 przyjęta na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 marca 2005 r.
5 Opinia 1646/2004 - NAT 258 przyjęta w dniu 15 grudnia 2004 r.
6 Raport Organu Apelacyjnego AB-2005-2, Subsydia wywozowe WE na cukier z dnia 28 kwietnia 2005 r.

– przyznanie 60 % szacowanej straty dochodów z tej 39 % redukcji ceny instytucjonalnej w ramach krajowych kopert dopłat bezpośrednich dla rolników w każdym Państwie Członkowskim;

– przedłużenie systemu kwot dla cukru do końca roku gospodarczego 2014/2015.

Środowiskowo i społecznie dopuszczalna konkurencyjność dla sektora cukru UE

Jeżeli chodzi o konieczne zmiany gospodarcze w sektorze, koncepcja przenoszenia kwot między Państwami Członkowskimi spotkała się z powściągliwym przyjęciem. Takie stanowisko sprawia, że obowiązkowe redukcje kwot, konieczne do utrzymania równowagi rynku wewnętrznego od 2006/2007 r., są propozycją nierealną, zwłaszcza w świetle wyników przedstawionych przez Zespół ds. Cukru WTO.

W związku z tym, ponownie podniesiono kwestię koniecznych narzędzi do restrukturyzacji sektora. Obecnie Komisja proponuje wdrożenie w ciągu czterech lat ambitnego, dobrowolnego i tymczasowego planu restrukturyzacji sektora cukru UE. W ramach tego planu możliwe będą:

– duża, malejąca pomoc na restrukturyzację liczona od tony produktu, przeznaczona dla zakładów cukrowniczych oraz producentów izoglukozy i syropu inulinowego w UE przyznawana na zamknięcie fabryki i zrzeczenie się kwoty;

– dopłata wyrównawcza, gwarantująca plantatorom buraków cukrowych możliwość otrzymania pełnej, końcowej dopłaty bezpośredniej, poczynając od pierwszego roku gospodarczego, w przypadku gdy zaprzestaną produkcji z powodu zamknięcia w ramach planu restrukturyzacji fabryki, z którą mieli podpisaną umowę na dostawę buraków.

Środki na finansowanie planu restrukturyzacji będą pochodzić z opłaty obciążającej kwotę wszystkich środków słodzących. Z planu wykluczone są przemysłowe rafinerie cukru i przedsiębiorstwa cukrownicze z regionów najbardziej oddalonych.

Komisja uważa również, że rozwój jaki nastąpił w ramach polityki biopaliw jest interesującą szansą dla sektora cukru. W celu wsparcia tego rozwoju, przed końcem 2006 r. Komisja zmieni stosowne rozporządzenia, tak by buraki cukrowe, uprawiane jako uprawy nieżywnościowe, zostały objęte dopłatami do odłogowania, a także aby kwalifikowały się do pomocy dla upraw energetycznych w wysokości 45 EUR/ha w ramach reformy WPR z 2003 r.

Zachowanie zgodności systemu cukrowego UE z zobowiązaniami międzynarodowymi

Bez uszczerbku dla wyrażonego przez UE zamiaru stopniowego wycofywania rolnych subsydiów wywozowych w ramach Agendy Rozwoju z Doha (DDA), raport WTO zaleca pewne zmiany konieczne do zapewnienia przestrzegania zobowiązań WE w zakresie subsydiów wywozowych.

W celu utrzymania pewnego poziomu produkcji w Państwach Członkowskich wytwarzających obecnie cukier „C”, Komisja proponuje:

– udostępnienie tym Państwom Członkowskim dodatkowej kwoty w wysokości 1 miliona ton;

– w momencie przydziału tej kwoty pomiędzy producentów cukru, zostanie jednorazowo naliczona opłata od tony produktu równa kwocie pomocy na restrukturyzację w pierwszym roku.

Komisja uważa, że należy utrzymać przywozy bezcłowe przewidziane od 2009/2010 r. dla krajów najmniej rozwiniętych (LDC) w ramach inicjatywy „Wszystko oprócz broni" (EBA) oraz że państwom objętym inicjatywą EBA należy zapewnić stałą, długoterminową perspektywę rozwoju ich gospodarki. Państwa te powinny korzystać z tych samych cen gwarantowanych, przewidzianych Protokołem w sprawie cukru AKP.

Ponadto należy upewnić się, że przywozy EBA nie są bezprawnie wykorzystywane do przewozów do UE cukru niepochodzącego z LDC. Najlepszym sposobem osiągnięcia tego są negocjacje na szczeblu międzynarodowym dotyczące szczególnej klauzuli ochronnej.

Jednakże w związku z brakiem uczestnictwa w planie restrukturyzacji rafinerii cukru z UE, minimalna gwarantowana cena przywozu cukru objętego Protokołem AKP będzie zmieniać się proporcjonalnie do ceny instytucjonalnej UE, zatem dostawcy cukru preferencyjnego odniosą korzyść z opóźnienia redukcji preferencyjnej ceny cukru surowego w porównaniu do cen producentów unijnych.

W chwili obecnej trwają rozmowy z państwami AKP dotyczące dokumentu roboczego Komisji[7] w sprawie „Planu działania na rzecz środków towarzyszących dla państw-sygnatariuszy Protokołu w sprawie cukru, które ucierpiały na skutek reformy systemu cukrowego UE". Środki te mają na celu pomoc państwom-sygnatariuszom protokołu AKP w dostosowaniu się do zmiany warunków rynkowych poprzez poprawę konkurencyjności ich sektora cukru, dywersyfikację na inne działania gospodarcze lub zajęcie się szerszymi, społecznymi, gospodarczymi i/lub środowiskowymi skutkami takich zmian.

Oprócz trwających rozmów z Chorwacją i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii z dniem 1 lipca 2005 r. został wprowadzony kontyngent taryfowy (TRQ) dla Albanii, Bośni i Hercegowiny oraz Serbii i Czarnogóry[8].

W proponowanych zmianach systemu cukrowego UE uwzględniono także skutki przystąpienia Bułgarii i Rumunii.

Te trzy kluczowe elementy systemu cukrowego UE zostaną objęte trzema instrumentami prawnymi: proponowanymi środkami na rzecz reformy organizacji wspólnego rynku (CMO) cukru, środkami na rzecz restrukturyzacji sektora cukru UE oraz środkami na rzecz bezpośredniego wsparcia dochodów producentów buraków cukrowych.

---

7 SEC(2005) 61 z 17.1.2005.

8 Rozporządzenie Rady (WE) nr 374/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 1)

2. PROPONOWANE ŚRODKI NA RZECZ REFORMY CMO CUKRU

2.1. Czas obowiązywania systemu cukrowego

System cukrowy UE zostanie przedłużony do końca roku gospodarczego 2014/2015 i nie będzie podlegać przeglądowi w 2008 r.

2.2. Ceny

Mechanizm interwencyjny i data rozpoczęcia kampanii cukrowniczej

W celu dalszego odejścia od publicznego mechanizmu interwencyjnego dla sektorów rynkowych UE, proponuje się zniesienie mechanizmu interwencyjnego i ceny interwencyjnej cukru.

W celu ułatwienia wprowadzenia w życie redukcji cen, proponuje się zmianę daty rozpoczęcia kampanii cukrowniczej z dnia 1 lipca na dzień 1 października, poczynając od kampanii 2007/2008 r.

Cena referencyjna

W przypadku cukru cena interwencyjna zostanie zastąpiona ceną referencyjną. W celu zwiększenia konkurencyjności UE oraz zmniejszenia różnicy do obowiązującej światowej ceny cukru, cena referencyjna zostanie ustalona na poziomie o 39 % niższym od obecnej ceny interwencyjnej. Redukcja cen rozpocznie się od kampanii 2006/07 i potrwa dwa lata.

Cena referencyjna posłuży do ustalenia poziomu wartości progowej dla składowania prywatnego.

Minimalna cena buraków cukrowych

Minimalną cenę buraków cukrowych obliczono zgodnie z proponowanymi redukcjami ceny referencyjnej, pomniejszoną o opłatę restrukturyzacyjną. Jednakże w celu uwzględnienia odejścia od sztywnego systemu wsparcia cen poprzez zniesienie mechanizmu interwencyjnego, wprowadzono klauzulę elastyczności, która umożliwi plantatorom buraków cukrowych negocjowanie cen buraków do poziomu o 10 % niższego od gwarantowanej ceny minimalnej. Harmonogram redukcji cen znajduje się w Załączniku.

Sprawozdawczość

Poczynając od kampanii 2006/2007 r. wprowadza się mechanizm sprawozdawczości cenowej.

2.3 Kwoty

Ustalanie jednolitej kwoty UE

Obecny system kwot zostanie uproszczony poprzez połączenie kwot „A” i „B” w jedną kwotę. Państwom Członkowskim, w których obecnie produkuje się cukier „C” udostępnia się dodatkową kwotę w wysokości 1 miliona ton. W momencie przydziału tej kwoty pomiędzy producentów cukru, zostanie jednorazowo naliczona opłata od tony produktu równa poziomowi pomocy na rzecz restrukturyzacji w pierwszym roku.

W celu zapewnienia spójności systemu kwot jednolitych zostanie ustanowiony mechanizm zarządzania nadwyżkami wprowadzający wyraźne rozróżnienie źródeł cukru oraz gwarantujący bezpieczeństwo prawne systemu.

Redukcje kwot

W okresie restrukturyzacyjnym nie będzie obowiązkowych redukcji kwot. Równowagę rynku zapewnią ilości kwot cukru wprowadzane do systemu restrukturyzacji oraz narzędzia opisane poniżej. Na zakończenie okresu restrukturyzacyjnego, jeśli to konieczne, zostaną dokonane redukcje kwot. Zryczałtowana, procentowa redukcja dotyczyć będzie całości kwoty przyznanej każdemu Państwu Członkowskiemu.

Izoglukoza

Biorąc pod uwagę związek między izoglukozą a rynkami cukru proponowane redukcje ceny będą także miały wpływ na dochody wspólnotowego sektora izoglukozy. Koniecznym jest, by sektor izoglukozy był w stanie wykorzystać korzyści skali, co gwarantuje długookresowe perspektywy rentowności gospodarczej. W tych okolicznościach proponuje się stopniowy i proporcjonalny wzrost izoglukozy objętej kwotami w wysokości 100 000 ton podczas trzech lat począwszy od roku 2006/2007.

2.4. Narzędzia wspomagające zachowanie równowagi rynku

Mechanizm przenoszenia

Podobnie jak w obecnym systemie, fabryki cukru będą mogły przenosić wszelkie ilości przekraczające kwotę w danym roku gospodarczym do kwoty dla kolejnego roku gospodarczego.

Mechanizm wycofywania

Ponadto Komisja zachowa możliwość przywrócenia równowagi rynku w danym roku gospodarczym poprzez wycofanie odsetku cukru objętego kwotami z rynku do początku kolejnego roku gospodarczego. Jednakże przy ustalaniu kwoty dla tego kolejnego roku Komisja uwzględni nie tylko wycofane ilości, ale także ilości przeniesione do planu restrukturyzacji.

Składowanie prywatne

Proponuje się wprowadzenie systemu składowania prywatnego, który daje możliwość tymczasowego wycofania cukru z rynku. System ten Komisja będzie wprowadzać, jeśli to konieczne, w przypadku gdy cena rynkowa spadnie poniżej ceny referencyjnej. Wycofane ilości nie będą objęte wsparciem na rzecz składowania prywatnego.

2.5. Szczególne środki dla przemysłu chemicznego i farmaceutycznego

Proponuje się utrzymanie obecnego rozwiązania, polegającego na wykluczeniu z kwot produkcyjnych cukru używanego do produkcji alkoholu, łącznie z rumem, bioetanolem i produkcją drożdży oraz rozszerzenie go na ilości cukru wykorzystywane przez przemysł chemiczny i farmaceutyczny do wytwarzania produktów końcowych o dużej zawartości cukru.

Mając na uwadze, że przemysł chemiczny i farmaceutyczny może w dłuższym okresie mieć trudności z zaopatrzeniem w cukier po cenach odpowiadających cenom światowym, proponuje się utrzymanie mechanizmu refundacji produkcyjnych, aby zapewnić odpowiednie dostawy cukru dla tych gałęzi przemysłu. Jednakże, jeśli będzie to konieczne ze względu na utrzymujące się trudności, istnieje możliwość otwarcia specjalnych TRQ dla przemysłu chemicznego i farmaceutycznego.

2.6. Zobowiązania międzynarodowe

W ramach mechanizmu tradycyjnego zaopatrzenia rynku, pozwolenia na przywóz preferencyjnego cukru przeznaczonego do rafinacji zostaną zastrzeżone wyłącznie dla rafinerii przemysłowych. W razie konieczności i w celu zapewnienia zaopatrzenia tych rafinerii, udostępniony zostanie dodatkowy przywóz TRQ. Od roku gospodarczego 2009/2010, po pełnym wprowadzeniu inicjatywy EBA, zarządzanie przywozami preferencyjnymi zostanie częściowo udostępnione także dla innych podmiotów gospodarczych, łącznie z rafineriami, dla których rafinacja nie jest wyłączną działalnością.

Komisja utrzyma możliwość nadzorowania, w razie konieczności, czy zobowiązania Protokołu w sprawie cukru dotyczące ilości przywożonych po minimalnej gwarantowanej cenie przywozowej do 2007 r. albo nowe wchodzące w skład przyszłych Porozumień o Partnerstwie Gospodarczym (APA) są wypełniane.

3. PROPONOWANE ŚRODKI NA RZECZ RESTRUKTURYZACJI SEKTORA CUKRU UE

3.1. Plan restrukturyzacji

Obecnie Komisja proponuje wdrożenie nowego, dobrowolnego i tymczasowego planu restrukturyzacji sektora cukru UE, który będzie funkcjonować przez cztery lata (2006/07 do 2009/10).

Fundusz restrukturyzacji ma trzy podstawowe cele: po pierwsze stanowić bodziec zachęcający mniej konkurencyjnych producentów do zejścia z rynku; po drugie dostarczyć funduszy na sprostanie społecznym i środowiskowym skutkom zamknięcia fabryk (finansowanie programów socjalnych i przesunięć oraz środków mających na celu przywrócenie tym miejscom dobrych warunków środowiskowych) i po trzecie zapewnić środki dla regionów najbardziej dotkniętych restrukturyzacją. Warunki wymagane przy korzystaniu z funduszu restrukturyzacji muszą być określone na poziomie wspólnotowym zgodnie z celami ekonomicznymi, społecznymi i środowiskowymi funduszu. Spełnianie tych warunków musi być kontrolowane przez Państwa Członkowskie. Pomoc na restrukturyzację może być przyznana jedynie na podstawie wyraźnego zobowiązania zamykającej fabryki dotyczącego przestrzegania tych warunków.

Środki na finansowanie planu restrukturyzacji będą pochodzić ze specjalnej opłaty, naliczanej od tony, obciążającej kwotę wszystkich środków słodzących przez trzy lata. Opłata restrukturyzacyjna będzie wynosić 126,40 EUR/t w 2006/2007 r., 91,00 EUR/t w 2007/2008 r. oraz 64,50 EUR/t w 2008/2009 r.

Plan zagwarantuje wysoką, malejącą pomoc na restrukturyzację liczoną od tony produktu, przeznaczoną wyłącznie dla zakładów cukrowniczych oraz producentów izoglukozy i syropu inulinowego w UE. Pomoc w pierwszym roku będzie wynosić 730 EUR/t kwoty i będzie stopniowo redukowana do wysokości 420 EUR/t w

czwartym roku. Aby zachęcić przedsiębiorstwa do przyłączania się do planu na wczesnym etapie jego działania, zakłady cukrownicze zamykane od dnia 1 lipca 2005 r. będą kwalifikowały się do pomocy na restrukturyzację.

Ponadto, poczynając od 2008/2009 r. część pomocy na restrukturyzację można przeznaczyć na środki na rzecz dywersyfikacji w regionach najbardziej dotkniętych reformą sektora cukru. Należy uwzględnić dodatkowe możliwości oferowane przez instrumenty europejskiej polityki spójności, aby uczestniczyć w restrukturyzacji gospodarczej oraz przekwalifikowaniu pracowników w strefach szczególnie dotkniętych skutkami reformy.

3.2. Dopłata wyrównawcza dla plantatorów buraków cukrowych

Plantatorzy buraków cukrowych otrzymają z budżetu planu restrukturyzacji dopłatę wyrównawczą, gwarantującą im możliwość otrzymania pełnej, końcowej płatności bezpośredniej, poczynając od pierwszego roku redukcji cen, w przypadku gdy zaprzestaną produkcji z powodu zamknięcia w ramach planu restrukturyzacji fabryki, z którą mieli podpisaną umowę na dostawy buraków.

4. PROPONOWANE ŚRODKI NA BEZPOŚREDNIE DOPŁATY DO DOCHODÓW DLA PRODUCENTÓW BURAKÓW CUKROWYCH

Komisja proponuje przyznanie dopłat bezpośrednich dla rolników w oparciu o ogólną liczbę tych, którzy produkowali buraki cukrowe w ramach kwoty w historycznym okresie referencyjnym 2000-2002. Państwa Członkowskie mogą jednak, w celu zachowania zasady sprawiedliwości, w sposób elastyczny obliczać wysokość dopłat bezpośrednich dla poszczególnych rolników w różnych okresach.

Krajowe koperty dopłat bezpośrednich, którymi dysponuje każde Państwo Członkowskie stanowią 60 % szacowanej straty dochodów z tej dwustopniowej 39 % redukcji ceny instytucjonalnej. Stratę dochodów obliczono z uwzględnieniem zmiany minimalnej ważonej ceny buraków cukrowych w każdym Państwie Członkowskim, pomnożonej przez poziom kwoty (patrz załącznik 2). Państwa Członkowskie otrzymają także dodatkową kopertę przeznaczoną na rekompensaty dla plantatorów z ich terytorium dostarczających cykorię do produkcji syropu inulinowego.

Dopłata bezpośrednia dla regionów najbardziej oddalonych będzie włączona do jednolitych ram POSEI, w związku z którymi toczą się obecnie rozmowy i zostanie wyłączona z jednolitego systemu płatności. Ponadto, francuskie najbardziej oddalone regiony, które jako jedyne skorzystały z pomocy na rzecz zbytu otrzymają dodatkową sumę odpowiadającą aktualnym środkom na likwidację w okresie referencyjnym.

5. WPŁYW DOTYCZĄCYCH REFORMY SEKTORA CUKRU NA BUDŻET

W tym okresie, koszt proponowanej reformy jest zgodny z wydatkami status quo w wysokości proponowanej wraz z przedstawionym wnioskiem dotyczącym reformy WPR w styczniu 2003 r. Koszt nowych proponowanych środków dla tego sektora, którego głównym elementem są bezpośrednie dopłaty dla producentów oddzielone od produkcji, będzie w dużej mierze zrównoważony oszczędnościami wynikającymi ze znacznej redukcji wydatków na refundacje wywozowe i zaniechanie pomocy na rafinację.

Po pełnym wprowadzeniu proponowanych środków dla tego sektora, koperty przeznaczone na bezpośrednie wsparcie przychodów, będą stanowić koszt rzędu 1 542 milionów EUR rocznie. Wszystkie koszty związane z planem składowania prywatnego zostaną ograniczone i będą powstawać jedynie w przypadku zagrożenia spadkiem cen rynkowych znacznie poniżej poziomu ceny referencyjnej.

Jeżeli chodzi o plan restrukturyzacji, będzie on finansowany ze środków restrukturyzacyjnych *ad hoc*, które zostaną przypisane do funduszu restrukturyzacji. W ciągu trzech lat gospodarczych (2006/07 do 2008/09) zostanie pobrana kwota 4 225 milionów EUR. Pomoc na restrukturyzację będzie dostępna przez cztery lata (2006/07 do 2009/2010).

Załącznik 1 – Proponowane ceny instytucjonalne w sektorze cukru UE

	Okres referencyjny	**2006/07**	**2007/08**	**2008/09**	**2009/10**
Instytucjonalna / referencyjna cena cukru (*EUR/t*)	631,9	631,9	476,5	449,9	385,5
Instytucjonalna / referencyjna cena cukru, pomniejszona o opłatę restrukturyzacyjną (*EUR/t*)	631,9	505,5	385,5	385,5	385,5
Opłata restrukturyzacyjna (*EUR/t*)	–	126,4	91,0	64,5	–
Minimalna cena buraków cukrowych (*EUR/t*)*	43,63	32,86	25,05	25,05	25,05

* *Dla okresu referencyjnego minimalna cena buraków cukrowych jest średnią ważoną dla krajów Piętnastki.*

Załącznik 2 – Koperty bezpośredniego wsparcia dochodów dla rolników (w mln EUR)

Etapy płatności	**B**	**DK**	**D**	**EL**	**E**	**F kon-tynentalna**	**IRL**	**I**
w 2006/07 r.	49	19	155	18	60	151	11	80
od 2007/08 r.	84	34	278	29	96	270	18	136

	NL	**A**	**P kon-tynentalna**	**FIN**	**S**	**UK**	**F* dep. zamorskie**	**P* Azory**
w 2006/07 r.	42	19	4	8	21	64	27	
od 2007/08 r.	74	33	6	14	34	105	44	1

	CZ	**HU**	**LV**	**LT**	**PL**	**SK**	**SI**	**EU-25**
w 2006/07 r.	28	25	4	7	99	12	3	**907**
od 2007/08 r.	44	40	7	10	159	19	5	**1 542**

2005/0118 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustalenie wspólnej polityki rolnej w celu włączenia, w szczególności, wspólnej organizacji rynków rolnych, które mogą, w zależności od produktu, przyjmować różne formy.

(2) Rynek cukru we Wspólnocie opiera się na zasadach, które w przypadku innych wspólnych organizacji rynków w przeszłości znacznie zreformowano. Aby zrealizować cele określone w art. 33 Traktatu, a w szczególności, aby ustabilizować rynki i zapewnić odpowiedni poziom życia ludności wiejskiej w sektorze cukru, konieczne jest dokonanie fundamentalnego przeglądu organizacji rynku w sektorze cukru.

(3) W świetle rozwoju sytuacji, należy uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru[9] i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

(4) Należy ustalić ceny referencyjne dla jakości standardowych cukru białego i cukru surowego. Takie jakości standardowe powinny wyrażać średnią jakość reprezentatywną cukru produkowanego we Wspólnocie oraz powinny zostać określone na podstawie kryteriów stosowanych w handlu cukrem. Powinna także istnieć możliwość dokonania przeglądu jakości standardowych celem uwzględnienia w szczególności wymogów handlowych i postępów w analizie technicznej.

(5) W celu uzyskania wiarygodnych informacji na temat wspólnotowych cen rynkowych cukru, należy wprowadzić system sprawozdawczości dotyczącej cen, na podstawie którego powinna być ustalana cena reprezentatywna cukru białego.

---

[9] Dz.U. L 178 z 30.6.01, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.04, str. 16).

(6) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia wspólnotowych plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, należy ustalić cenę minimalną buraków objętych kwotami odpowiadającą jakości standardowej, którą należy określić.

(7) Potrzebne są szczególne instrumenty dla zapewnienia odpowiedniej równowagi praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraków cukrowych. Należy zatem ustanowić standardowe przepisy regulujące stosunki umowne między nabywcami i sprzedawcami buraków cukrowych. Różnorodność warunków naturalnych, sytuacji ekonomicznej i technicznej, utrudnia ujednolicenie warunków zakupu buraków cukrowych na całym obszarze Wspólnoty. Istnieją już porozumienia branżowe między stowarzyszeniami plantatorów buraków cukrowych a przedsiębiorstwami cukrowniczymi. Przepisy ramowe powinny zatem jedynie określać gwarancje minimalne wymagane przez plantatorów buraków cukrowych i przedsiębiorstwa cukrownicze w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku cukru, z możliwością ustanowienia odstępstwa od niektórych zasad w ramach porozumienia branżowego.

(8) Przyczyny, które w przeszłości doprowadziły do przyjęcia przez Wspólnotę systemu kwot produkcyjnych dla cukru, izoglukozy i syropu inulinowego pozostają nadal aktualne. Jednakże, ze względu na rozwój sytuacji na poziomie wspólnotowym i międzynarodowym, konieczne jest dostosowanie systemu produkcyjnego w celu uwzględnienia nowych ustaleń i obniżenia kwot. Zgodnie z poprzednim systemem kwot, Państwo Członkowskie powinno przydzielić kwoty przedsiębiorstwom działającym na jego obszarze. Nowa wspólna organizacja rynków w sektorze cukru powinna utrzymać status prawny kwot, w zakresie, w jakim, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, system kwot stanowi mechanizm regulacji rynku w sektorze cukru ukierunkowany na zapewnienie realizacji celów związanych z interesem publicznym.

(9) W następstwie ostatnich decyzji w sprawie subsydiów wywozowych zespołu Światowej Organizacji Handlu i Organu Apelacyjnego w sprawie subsydiów wywozowych UE dla cukru oraz w celu zapewnienia sprawnego przejścia podmiotów wspólnotowych ze starego na nowy system kwot, w roku gospodarczym 2006/2007 powinna istnieć możliwość przydziału dodatkowych kwot dla przedsiębiorstw cukrowniczych, które produkowały cukier C w roku gospodarczym 2004/2005 pod warunkiem uwzględnienia niższej wartości cukru C.

(10) Aby zrównoważyć wpływ spadku cen cukru na ceny izoglukozy oraz aby zapobiec nałożeniu kar na produkcję niektórych ilości izoglukozy, obecnym beneficjentom kwot dla izoglukozy należy przyznać dodatkowe kwoty.

(11) W celu zagwarantowania stosownej redukcji wspólnotowej produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, Komisja powinna posiadać uprawnienia do dostosowania kwot do zrównoważonego poziomu po wygaśnięciu funduszu restrukturyzacji w 2010 r.

(12) Mając na uwadze potrzebę zachowania pewnej elastyczności w strukturalnym dostosowaniu przemysłu przetwórczego oraz uprawy buraków i trzciny cukrowej na poziomie krajowym w okresie, w którym stosowane są kwoty Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zmiany kwot przedsiębiorstw w ramach pewnych limitów.

(13) Kwoty cukru są przydzielane lub redukowane w przypadku fuzji lub przeniesienia własności przedsiębiorstw, przeniesienia własności lub wydzierżawienia fabryki. Należy ustanowić warunki dostosowania przez Państwa Członkowskie kwot dla danych przedsiębiorstw zapewniając, aby zmiany kwot dla przedsiębiorstw produkujących cukier nie oddziaływały negatywnie na danych plantatorów buraków lub trzciny cukrowej.

(14) Przydzielanie kwot produkcyjnych przedsiębiorstwom jest sposobem zapewnienia, że plantatorom buraków cukrowych i trzciny cukrowej płacone są ceny wspólnotowe oraz że posiadają oni rynek zbytu dla swojej produkcji. Interesy wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności plantatorów buraków i trzciny cukrowej, powinny zostać uwzględnione przy przenoszeniu kwot w obrębie regionów produkcyjnych.

(15) W celu rozszerzenia rynków zbytu dla cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na rynku wewnętrznym Wspólnoty, należy stworzyć możliwość uznania cukru, izoglukozy i syropu inulinowego stosowanych do wytwarzania we Wspólnocie pewnych produktów, takich jak środki chemiczne, farmaceutyczne, alkohol lub rum za produkty wyłączone z kwot produkcyjnych na warunkach, które zostaną ustalone.

(16) Część produkcji wyłączonej z kwot należy wykorzystać do odpowiedniego zaopatrzenia regionów najbardziej oddalonych.

(17) W przypadku gdy produkcja cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przekracza kwoty, powinien istnieć mechanizm pozwalający na przenoszenie nadwyżek cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego do kwot produkcyjnych na kolejny rok gospodarczy w celu uniknięcia zakłócenia rynku cukru.

(18) Niektóre mechanizmy są dostępne dla produkcji poza kwotą. Jeżeli w przypadku niektórych ilości obowiązujące warunki nie zostaną spełnione, w celu uniknięcia nagromadzenia się tych ilości, które mogłoby zagrozić sytuacji na rynku, należy nałożyć opłatę wyrównawczą na nadwyżkowe ilości.

(19) Należy wprowadzić opłatę produkcyjną przeznaczoną na finansowanie wydatków związanych ze wspólną organizacją rynków w sektorze cukru.

(20) W celu zapewnienia skutecznej kontroli produkcji podmiotów produkujących cukier, izoglukozę i syrop inulinowy, należy przygotować system zatwierdzania podmiotów gospodarczych, a Państwom Członkowskim należy przedstawiać szczegółowe informacje związane z produkcją realizowaną przez tych przedsiębiorców.

(21) Należy wprowadzić nowe narzędzia rynkowe zarządzane przez Komisję. Po pierwsze, jeżeli ceny rynkowe spadną poniżej ceny referencyjnej dla cukru białego, przedsiębiorcy powinni mieć możliwość, na warunkach ustalonych przez Komisję, korzystania z systemu prywatnego składowania. Po drugie, aby utrzymać równowagę strukturalną między rynkami cukru na poziomie cenowym bliskim cenie referencyjnej, Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o wycofaniu cukru z rynku na okres potrzebny do odzyskania przez ten rynek równowagi.

(22) Stworzenie jednolitego wspólnotowego rynku cukru wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System wymiany handlowej powinien obejmować przywozowe należności celne oraz refundacje

wywozowe i powinien w zasadzie ustabilizować rynek wspólnotowy. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

(23) W celu monitorowania wielkości handlu cukrem z państwami trzecimi, należy przewidzieć system pozwoleń na przywóz i wywóz obejmujący obowiązek składania zabezpieczenia w celu zapewnienia, że transakcje, dla których zwracano się o takie pozwolenia są rzeczywiście realizowane.

(24) W celu zapewnienia, aby te porozumienia handlowe mogły właściwie funkcjonować, musi istnieć możliwość uregulowania lub, gdy wymaga tego sytuacja na rynku, wprowadzenia zakazu stosowania ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego.

(25) System należności celnych umożliwia zwolnienie wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. Jednakże, w wyjątkowych okolicznościach, funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu należności celnych mogłoby okazać się nieodpowiednie. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bez ochrony przed zakłóceniami, które mogą wystąpić w takich przypadkach, Wspólnota powinna mieć możliwość natychmiastowego podejmowania wszelkich niezbędnych środków. Takie środki powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.

(26) Dla większej części, należności celne mające zastosowanie do produktów rolnych w ramach Porozumień WTO, ustanowione są we Wspólnej Taryfie Celnej. Jednakże wprowadzenie dodatkowych mechanizmów w odniesieniu do niektórych produktów wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia, czyni niezbędnym przyjęcie odstępstw.

(27) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania wystąpieniu na rynku Wspólnoty niekorzystnych skutków, które mogłyby powstać w wyniku przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien podlegać dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są określone warunki.

(28) Stosowne jest, na określonych warunkach, przyznanie Komisji uprawnień upoważniających ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z międzynarodowych umów zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych aktów prawnych Rady.

(29) Wspólnota podpisała kilka porozumień o preferencyjnym dostępie do rynku z państwami trzecimi, na mocy których te państwa mogą przywozić do Wspólnoty cukier trzcinowy na korzystnych warunkach. Konieczna jest zatem ocena zapotrzebowania rafinerii na cukier przeznaczony do rafinacji oraz, na pewnych warunkach, zastrzeżenie pozwoleń na przywóz dla przemysłowych rafinerii Wspólnoty.

(30) Przepisy dotyczące przyznawania w wywozie do państw trzecich refundacji, opierających się na różnicy między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym oraz mieszczących się w granicach ustalonych w zobowiązaniach WTO w sprawie rolnictwa powinny zabezpieczać wspólnotowy udział w międzynarodowym handlu zbożem. Takie refundacje wywozowe powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i nakładów budżetowych.

(31) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w czasie ustalania refundacji wywozowych poprzez monitorowanie płatności zgodnie z zasadami odnoszącymi się do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Monitorowanie może być wspomagane obowiązkiem wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowanych refundacji wywozowych, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, na terenie którego stosuje się jedną stawkę refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia, refundacja wywozowa mająca zastosowanie do obecnego miejsca przeznaczenia powinna być wypłacona w ramach pułapu kwoty stosowanej do miejsca przeznaczenia, wyznaczonego wcześniej.

(32) Zgodność z ograniczeniami ilościowymi należy zapewnić poprzez wprowadzenie rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu, przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach pewnych dostępnych limitów, w zależności od poszczególnej sytuacji dotyczącej danego produktu. Można dopuścić wyjątki od tej zasady tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstw od ścisłej zgodności z regułami zarządzania w przypadku, gdy wywóz korzystający z refundacji wywozowych nie jest w stanie przekroczyć ustanowionych pułapów ilości.

(33) Właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach mogłoby zostać zagrożone przez przyznanie pomocy krajowej. Dlatego, postanowienia Traktatu regulujące pomoc państwa powinny mieć zastosowanie do produktów objętych wspólną organizacją rynku.

(34) Należy przewidzieć środki podejmowane w sytuacji, w której istotny wzrost lub spadek cen zakłóca lub zagraża zakłóceniem rynku Wspólnoty. Środki te mogą obejmować otwarcie zmniejszonego kontyngentu taryfowego odnoszącego się do przywozu cukru z rynku światowego przez niezbędny okres.

(35) Ponieważ wspólny rynek cukru stale się rozwija, Państwa Członkowskie i Komisja powinny dostarczać sobie nawzajem informacje istotne dla tego rozwoju.

(36) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji[10].

(37) Komisja powinna być upoważniona do przyjęcia środków niezbędnych w przypadkach nadzwyczajnych.

(38) Produkcja cukru w regionach najbardziej oddalonych Wspólnoty charakteryzuje się innymi cechami niż produkcja cukru w pozostałej części Wspólnoty. W związku z tym pomoc finansową dla tego sektora należy rozdysponować poprzez przydział środków rolnikom w tych regionach po wejściu w życie programów wspierających lokalną produkcję, które Państwa Członkowskie opracowują na mocy rozporządzenia Rady

[10] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

(WE) nr …/2005 z dnia […] ustanawiającego szczególne środki w dziedzinie rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych Unii[11].]

(39) Wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej[12].

(40) Zmiana uzgodnień przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001 na te przewidziane w niniejszym rozporządzeniu może powodować trudności, rozwiązywaniem których nie zajmuje się niniejsze rozporządzenie. W celu pokonania takich trudności, należy umożliwić Komisji przyjęcie środków przejściowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I
Zakres i definicje

Artykuł 1
Zakres

1. Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru ustanowiona na mocy niniejszego rozporządzenia obejmuje następujące produkty:

CN	Kod	Wyszczególnienie
a)	1212 91	Buraki cukrowe
	1212 92 00	Trzcina cukrowa
b)	1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
c)	1702 20	Cukier klonowy i syrop klonowy
	1702 60 95	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy i glukozy
	1702 90 60	Sztuczny miód, również mieszany z miodem naturalnym
	1702 90 71	Karmel zawierający w masie 50 % lub więcej sacharozy w suchej masie
	1702 90 99	Maltodekstryna i izoglukoza
	2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny
d)	1702 30 10	Izoglukoza
	1702 40 10	
	1702 60 10	
	1702 90 30	
e)	1702 60 80	Syrop inulinowy
	1702 90 80	

[11] Dz.U. L […] z […], str. […].
[12] Dz.U. L 160 z 26.6.99, str. 103.

f)	1703	Melasa otrzymana z ekstrakcji lub rafinacji cukru
g)	2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe
h)	2303 20	Wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i inne odpady zakładów cukrowniczych

2. Rok gospodarczy dla produktów wymienionych w ust. 1 rozpoczyna się dnia 1 października i kończy dnia 30 września następnego roku.

Jednakże rok gospodarczy 2006/2007 rozpocznie się dnia 1 lipca 2006 r., a zakończy dnia 30 września 2007 r.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „cukry białe” oznaczają cukry bez dodatku aromatu, barwy lub innych substancji, zawierające, w stanie suchym, wagowo 99,5 % lub więcej sacharozy określonej metodą polarymetryczną;

(2) „cukry surowe” oznaczają cukry bez dodatku aromatu, barwy lub innych substancji, zawierające, w stanie suchym, wagowo mniej niż 99,5 % sacharozy określonej metodą polarymetryczną;

(3) „izoglukoza” oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów z zawartością wagowo w stanie suchym, co najmniej 10 % fruktozy;

(4) „syrop inulinowy” oznacza bezpośredni produkt otrzymany poprzez hydrolizę inuliny lub oligofruktoz, zawierający w stanie suchym, co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub jako sacharoza;

(5) „cukier objęty kwotami”, „izoglukoza objęta kwotami” i „syrop inulinowy objęty kwotami” oznaczają każdą ilość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną dla danego roku gospodarczego w ramach kwoty danego przedsiębiorstwa;

(6) „cukier przemysłowy”, „izoglukoza przemysłowa” i „przemysłowy syrop inulinowy” oznaczają każdą ilość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego przekraczającą ilości, o których mowa w pkt. 5 przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 13 ust. 2;

(7) „nadwyżka cukru”, „nadwyżka izoglukozy” i „nadwyżka syropu inulinowego” oznaczają każdą ilość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego przekraczającą ilości, o których mowa w pkt. 5 i 6;

(8) „buraki objęte kwotami” oznaczają wszystkie buraki cukrowe przetwarzane na cukier objęty kwotami;

(9) „umowa na dostawy” oznacza umowę na dostawy buraków do produkcji cukru zawartą pomiędzy sprzedawcą a przedsiębiorstwem;

(10) „porozumienie branżowe” oznacza jedno z poniższych:

a) porozumienie zawarte na szczeblu Wspólnoty, przed zawarciem jakiejkolwiek umowy, między grupą krajowych organizacji zrzeszających wytwórców z jednej strony, a grupą krajowych organizacji zrzeszających sprzedawców z drugiej strony;

b) porozumienie zawarte przed zawarciem jakiejkolwiek umowy między wytwórcami lub organizacją zrzeszającą wytwórców uznaną przez dane Państwo Członkowskie z jednej strony, a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane Państwo Członkowskie z drugiej strony;

c) w przypadku braku porozumienia określonego w lit. a) lub b) – ustawa o spółkach i ustawa o spółdzielniach, w zakresie, w którym regulują dostawę buraków cukrowych przez akcjonariuszy lub członków przedsiębiorstwa lub spółdzielni produkujących cukier;

d) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b) – porozumienia istniejące przed podpisaniem umowy na dostawy pod warunkiem, że sprzedawcy akceptujący te porozumienia dostarczają co najmniej 60 % buraków kupowanych przez przedsiębiorstwo do produkcji cukru w jednej lub wielu fabrykach;

(11) „Cukier pochodzący z AKP/Indii” oznacza cukier objęty kodem CN 1701 pochodzący z państw wymienionych w załączniku VI i przywożony do Wspólnoty na mocy:

– protokołu 3 do załącznika V do Umowy o Partnerstwie AKP (państwa Afryki, Karaibów i Pacyfiku) – WE, lub

– porozumienia w sprawie trzciny cukrowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii;

(12) „przemysłowa rafineria” oznacza zakład produkcyjny, którego wyłączną działalnością jest rafinacja surowego cukru lub syropów wytworzonych przed osiągnięciem stanu krystalizacji, łącznie z zakładem przemysłowym, który rafinował cukier trzcinowy w 2004 r.

TYTUŁ II
Rynek wewnętrzny

ROZDZIAŁ 1
CENY

Artykuł 3
Ceny referencyjne

1. W przypadku cukru białego cena referencyjna wynosi:

a) 631,9 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2006/2007,

b) 476,5 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2007/2008,

c) 449,9 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2008/2009,

d) 385,5 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.

2. W przypadku cukru surowego cena referencyjna wynosi:

a) 496,8 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2006/2007,

b) 394,9 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2007/2008,

c) 372,9 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2008/2009,

d) 319,5 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.

3. Ceny referencyjne, o których mowa w ust. 1 i 2 stosuje się do cukru niepakowanego, *loco* fabryka, ładowanego na środek transportu wybrany przez nabywcę. Ceny te stosuje się do cukru białego i surowego o jakości standardowej opisanej w załączniku I.

Artykuł 4
Sprawozdawczość cenowa

Komisja ustanawia system informacji o cenach na rynku cukru, obejmujący system publikacji reprezentatywnych cen na tym rynku.

System opiera się na informacjach przedstawionych przez przedsiębiorstwa produkujące biały cukier lub inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem.

Artykuł 5
Minimalna cena buraków

1. Minimalna cena buraków objętych kwotami wynosi:

a) 32,86 EUR za tonę dla roku gospodarczego 2006/2007,

b) 25,05 EUR za tonę od roku gospodarczego 2007/2008.

Jednakże minimalną cenę buraków objętych kwotami można zmniejszyć o maksymalnie 10 % na mocy porozumienia branżowego.

2. Minimalna cena, o której mowa w ust. 1 dotyczy buraków cukrowych standardowej jakości opisanych w załączniku I.

3. Przedsiębiorstwa cukrownicze skupujące buraki objęte kwotami, przeznaczone do przetworzenia na cukier i nadające się do przetworzenia na cukier objęty kwotami, są zobowiązane do zapłacenia co najmniej ceny minimalnej, dostosowanej poprzez podwyższenie lub obniżenie ceny w celu uwzględnienia odchyleń od jakości standardowej.

4. W przypadku ilości buraka cukrowego odpowiadającej ilościom właściwym dla cukru przemysłowego lub nadwyżek cukru, które kwalifikują się do nadwyżkowe ilości określonej w art. 15, zainteresowane przedsiębiorstwo cukrownicze dostosuje cenę zakupu, tak by była co najmniej równa minimalnej cenie buraków objętych kwotami.

Artykuł 6
Porozumienia międzybranżowe

1. Porozumienia branżowe oraz umowy na dostawy muszą odpowiadać przepisom ust. 3 oraz warunkom sprzedaży ustanowionym w załączniku II, w szczególności w odniesieniu do warunków regulujących zakup, dostawę, przejęcie i płatność za buraki.

2. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej są regulowane na podstawie porozumień branżowych zawartych pomiędzy wspólnotowymi plantatorami tych surowców a wspólnotowymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi.

3. W umowach na dostawy wprowadza się rozróżnienie w zależności od tego, czy ilości cukru wyprodukowanego z buraków cukrowych będą:

   – cukrem objętym kwotami czy

   – cukrem nieobjętym kwotami.

4. Każde przedsiębiorstwo cukrownicze przekazuje Państwu Członkowskiemu, w którym produkuje cukier następujące informacje:

   a) ilość buraków, o których mowa w ust. 3 tiret pierwsze, na jaką przedsiębiorstwo podpisało przedsiewne umowy dostawy oraz zawartość cukru, jakiej dotyczą te umowy;

   b) odpowiedni plon szacunkowy.

   Państwa Członkowskie mogą zażądać dodatkowych informacji.

5. Przedsiębiorstwa cukrownicze, które nie podpisały przedsiewnych umów na dostawy buraków objętych kwotami po cenach minimalnych na ilość buraków odpowiadającą ich kwotom cukru są zobowiązane do zapłacenia co najmniej ceny minimalnej za buraki objęte kwotami dla całości buraków cukrowych, które przetwarzają na cukier.

6. Umowy branżowe mogą różnić się od opisanych w ust. 3 i 4, pod warunkiem ich zatwierdzenia przez Państwa Członkowskie.

7. W przypadku braku porozumień branżowych dane Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne kroki na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony interesów zainteresowanych stron.

ROZDZIAŁ 2
KWOTY PRODUKCYJNE

Artykuł 7
Przydział kwot produkcyjnych

1. Kwoty produkcyjne cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na poziomie krajowym i regionalnym określono w załączniku III.

2. Państwa Członkowskie przydzielają kwoty produkcyjne każdemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy posiadającemu siedzibę na jego terytorium oraz zatwierdzonemu na mocy art. 17.

Kwota produkcyjna przyznana każdemu przedsiębiorstwu jest równa sumie kwot A i B określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001, przydzielonych przedsiębiorstwu na rok gospodarczy 2005/2006.

3. W przypadku przydziału kwoty przedsiębiorstwu cukrowniczemu posiadającemu kilka zakładów produkcyjnych, Państwa Członkowskie przyjmują środki, które uważają za konieczne dla właściwego uwzględnienia interesów plantatorów buraków i trzciny cukrowej.

Artykuł 8
Dodatkowe kwoty cukru

1. Najpóźniej do 31 lipca 2006 r. przedsiębiorstwa cukrownicze, które wytwarzały cukier C na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 w roku gospodarczym 2004/2005 mogą wystąpić do Państw Członkowskich, w których posiadają swoją siedzibę, o przyznanie dodatkowej kwoty na łączną ilość określoną w załączniku IV. Dodatkowe kwoty przyznaje się na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

2. Jeżeli zapotrzebowanie na dodatkowe kwoty przekracza dostępną ilość przyznaną danemu krajowi, Państwo Członkowskie dokona proporcjonalnej redukcji ilości przeznaczonych do przydzielenia.

3. Od dodatkowych kwot przydzielonych przedsiębiorstwom zgodnie z ust. 1 i 2 pobierana jest jednorazowa opłata w wysokości równej poziomowi pomocy na rzecz restrukturyzacji należnej w roku gospodarczym 2006/2007. Opłatę pobiera się od tony przydzielonej kwoty dodatkowej.

4. Państwa Członkowskie obciążają łączną jednorazową kwotą, płaconą zgodnie z ust. 3, przedsiębiorstwa zlokalizowane na ich terytorium, które otrzymały przydział dodatkowych kwot.

Przedsiębiorstwo cukrownicze uiszcza płatność jednorazową w terminie wyznaczonym przez Państwo Członkowskie. Opłata musi być wniesiona przed dniem 28 lutego 2007 r.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo cukrownicze nie uiści opłaty jednorazowej do dnia 28 lutego 2007 r., uznaje się, że nie przyznano mu dodatkowej kwoty.

Artykuł 9
Dodatkowe kwoty izoglukozy

1. W roku gospodarczym 2006/2007 dodaje się kwotę izoglukozy w wysokości 100 000 ton do całkowitej kwoty na izoglukozę określonej w załączniku III. Dla każdego roku gospodarczego 2007/2008 i 2008/2009 dodatkowa kwota izoglukozy w wysokości 100 000 ton jest dodawana do kwoty poprzedniego roku gospodarczego.

Państwa Członkowskie przydzielają dodatkowe kwoty przedsiębiorstwom proporcjonalnie do kwoty izoglukozy przyznanej zgodnie z art. 7 ust. 2.

Artykuł 10
Zarządzanie kwotami

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2, kwoty ustalone w załączniku III dla roku gospodarczego 2006/2007 dostosowuje się najpóźniej do dnia 30 września 2006 r. oraz najpóźniej do końca lutego poprzedniego roku gospodarczego dla lat 2007/2008, 2008/2009, 2009/2010 oraz 2010/2011. W korekcie uwzględnia się skutki zastosowania art. 8 ust. 2, art. 14 i art. 19 niniejszego rozporządzenia oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr …/2005 (rozporządzenie w sprawie restrukturyzacji).

2. Uwzględniając skutki planu restrukturyzacji przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr …/2005 (plan restrukturyzacji), najpóźniej do końca lutego 2010 r., zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2, Komisja ustali wspólny odsetek redukcji istniejących kwot cukru, izoglukozy i syropu inulinowego dla każdego Państwa Członkowskiego lub regionu w celu zapobieżenia nierównowadze rynku począwszy od roku 2010/2011.

3. Państwa Członkowskie odpowiednio dostosują kwoty dla wszystkich przedsiębiorstw.

Artykuł 11
Przenoszenie kwot krajowych

1. Państwa Członkowskie mogą dokonać przeniesienia kwot między przedsiębiorstwami zgodnie z zasadami określonymi w załączniku V oraz po uwzględnieniu interesów każdej z zainteresowanych stron, a w szczególności plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

   Jednakże Państwo Członkowskie nie może zredukować kwoty przedsiębiorstwa produkującego cukier lub izoglukozę znajdującego się na jego terytorium, o więcej niż 10 % ustanowionej kwoty.

2. Kwoty wycofane zgodnie z ust. 1 są przydzielane przez Państwo Członkowskie jednemu lub kilku przedsiębiorstwom znajdującym się na jego terytorium, bez względu na to czy posiadają już kwotę czy nie.

ROZDZIAŁ 3
PRODUKCJA NIEOBJĘTA KWOTAMI

Artykuł 12
Zakres

Cukier, izoglukoza lub syrop inulinowy wyprodukowane w roku gospodarczym w ilości przekraczających kwotę, o której mowa w art. 7 są:

a) przeznaczone do przetworzenia niektórych produktów, o których mowa w art. 13;

b) przenoszone na kolejny rok gospodarczy zgodnie z art. 14 lub

c) wykorzystywane w ramach szczególnego systemu dostaw dla regionów najbardziej oddalonych zgodnie z tytułem II rozporządzenia (WE) nr …/2005.

Pozostałe ilości stanowią nadwyżkowe ilości, o której mowa w art. 15.

Artykuł 13
Cukier przemysłowy

1. Przemysłowy cukier, izoglukoza lub syrop inulinowy są zastrzeżone do produkcji jednego z produktów określonych w ust. 2 w przypadku gdy:

   a) są objęte umową na dostawy zawartą przed końcem roku gospodarczego pomiędzy producentem i przetwórcą zatwierdzonymi na mocy art. 17;

   b) zostały dostarczone przetwórcy najpóźniej do dnia 30 listopada następnego roku gospodarczego.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 Komisja sporządza wykaz produktów, do których wytwarzania stosuje się przemysłowy cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy.

   Wykaz obejmuje w szczególności:

   a) alkohol, rum, żywe kultury drożdży oraz „Rinse appelstroop”;

   b) produkty przemysłowe niezawierające cukru, do przetworzenia których używa się cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego w ilości przekraczającej 50 % masy produktu końcowego;

   c) produkty chemiczne lub farmaceutyczne, do przetworzenia których używa się cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego w ilości przekraczającej 50 % masy produktu końcowego.

3. Możliwa jest refundacja produkcyjna dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) do e), jeżeli do produkcji produktów, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c) niniejszego artykułu, brakuje nadwyżki cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego po cenach odpowiadających cenom światowym.

   Refundacje produkcyjne przysługują tylko tym ilościom cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego stosowanym do wytwarzania produktów, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c) niniejszego artykułu, które nie są wywożone do państw trzecich.

   Refundację produkcyjną ustala się biorąc pod uwagę w szczególności koszty wynikające z korzystania z cukru przywożonego, które przemysł musiałby ponieść w przypadku dostaw na rynek światowy oraz cenę nadwyżki cukru dostępnego na rynku wspólnotowym lub cenę referencyjną w przypadku, gdy nie ma nadwyżek cukru.

Artykuł 14
Przeniesienie nadwyżki cukru

1. Każde przedsiębiorstwo może podjąć decyzję o przeniesieniu całości lub części nadwyżki swojej produkcji cukru objętego kwotami, izoglukozy objętej kwotami lub syropu inulinowego objętego kwotami na następny rok gospodarczy tak, aby

nadwyżki takie były traktowane jako część produkcji tego roku. Bez uszczerbku dla ust. 3, taka decyzja jest nieodwołalna.

2. Przedsiębiorstwa, które podejmą decyzję, o której mowa w ust. 1:

a) powiadamiają zainteresowane Państwo Członkowskie najpóźniej do dnia 31 stycznia bieżącego roku o ilości cukru, izoglukozy i syropu inulinowy, jaką zamierzają przenieść;

b) przechowują te nadwyżki na własny koszt do końca bieżącego roku gospodarczego.

Jednakże datę 31 stycznia, o której mowa w lit. a) akapit pierwszy, zastępuje się:

a) dniem 15 kwietnia w przypadku produkcji cukru buraczanego oraz dniem 20 czerwca w przypadku produkcji cukru trzcinowego, dla przedsiębiorstw mających siedzibę w Hiszpanii;

b) dniem 15 lutego dla przedsiębiorstw mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie;

c) dniem 30 kwietnia dla przedsiębiorstw znajdujących się we francuskich departamentach zamorskich Gwadelupy i Martyniki.

3. Jeżeli ostateczna produkcja przedsiębiorstwa w danym roku gospodarczym jest niższa niż zakładana w momencie podejmowania decyzji zgodnej z ust. 1, przenoszoną ilość można skorygować z mocą wsteczną, najpóźniej do dnia 31 października następnego roku gospodarczego.

4. Przeniesione ilości uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty w kolejnym roku gospodarczym.

Artykuł 15
Opłata za nadwyżki

1. Opłatę za nadwyżki nalicza się w stosunku do ilości:

a) nadwyżek cukru, izoglukozy i syropu inulinowego wyprodukowanych w ciągu roku gospodarczego, z wyjątkiem ilości przeniesionych do produkcji objętej kwotami na kolejny rok gospodarczy i przechowywanych zgodnie z art. 14 lub ilości określonych w art. 12 lit. c;

b) cukru przemysłowego, izoglukozy przemysłowej oraz przemysłowego syropu inulinowego, w stosunku do których w terminie, który zostanie ustalony, nie dostarczono dowodu, że zostały przetworzone na jeden produktów określonych w art. 13 ust. 2;

c) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego wycofanych z rynku zgodnie z art. 19, w stosunku do których nie zostały spełnione zobowiązania określone w art. 19 ust. 3.

2. Opłata za nadwyżki jest ustalana zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 na poziomie wystarczającym do zapobieżenia nagromadzeniu ilości, o których mowa w ust. 1.

3. Państwa Członkowskie pobierają opłatę za nadwyżki naliczoną zgodnie z ust. 1 od przedsiębiorstw mieszczących się na ich terytorium w wysokości zależnej od ilości produkcyjnych określonych w ust. 1 dla tych przedsiębiorstw dla danego roku gospodarczego.

ROZDZIAŁ 4
ZARZĄDZANIE RYNKIEM

Artykuł 16
Opłata produkcyjna

1. Poczynając od roku gospodarczego 2007/2008, kwoty cukru, izoglukozy i syropu inulinowego przechowywane przez przedsiębiorstwa produkujące cukier, izoglukozę i syrop inulinowy są obłożone opłatą produkcyjną.

2. Ustala się opłatę produkcyjną w wysokości 12,00 EUR za tonę cukru i syropu inulinowego objętych kwotami. W przypadku izoglukozy, opłata produkcyjna wynosi 50 % opłaty za cukier.

3. Państwa Członkowskie pobierają opłatę produkcyjną naliczoną zgodnie z ust. 1 od przedsiębiorstw mieszczących się na ich terytorium w wysokości zależnej od kwoty przydzielonej tym przedsiębiorstwom dla danego roku gospodarczego.

   Przedsiębiorstwa uiszczają opłatę produkcyjną najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego.

4. Wspólnotowi producenci cukru i syropu inulinowego mogą zażądać od plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub dostawców cykorii poniesienia 50 % kosztu opłaty produkcyjnej.

Artykuł 17
Zatwierdzone podmioty gospodarcze

1. Państwo Członkowskie na wniosek przedsiębiorstwa produkującego cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy albo podmiotu przetwarzającego te produkty w produkt umieszczony na wykazie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 wydaje zezwolenia takim podmiotom pod warunkiem, że:

   a) przedstawią dowody na prowadzenie produkcji na skalę przemysłową;

   b) wyrażą zgodę na przedstawienie wszystkich wymaganych informacji i przeprowadzenie kontroli określonych w niniejszym rozporządzeniu;

   c) nie zawieszono lub nie wycofano im zezwolenia.

2. Zatwierdzone przedsiębiorstwa przedstawiają Państwu Członkowskiemu, na którego terytorium odbywają się zbiory buraków lub trzciny cukrowej bądź rafinacja, następujące informacje:

   a) ilość buraków lub trzciny, na którą podpisano umowę na dostawy oraz odpowiadający im szacunkowy plon buraka lub trzciny, oraz uzysk cukru z hektara;

b) dane dotyczące tymczasowych i rzeczywistych dostaw buraków cukrowego, trzciny cukrowej i cukru surowego oraz dotyczące produkcji cukru a także oświadczenia na temat zapasów cukru;

c) ilości sprzedanego cukru białego oraz ceny i warunki sprzedaży.

Artykuł 18
Prywatne składowanie

Jeżeli średnia zanotowana wspólnotowa cena jest niższa od ceny referencyjnej w okresie reprezentatywnym i biorąc pod uwagę sytuację rynkową istnieje prawdopodobieństwo, że utrzyma się na tym poziomie, przedsiębiorstwa, którym przydzielono kwoty cukru mogą otrzymać pomoc na składowanie prywatne cukru białego.

Artykuł 19
Wycofanie cukru z rynku

1. W celu zachowania równowagi strukturalnej rynku na poziomie cenowym bliskim cenom referencyjnym, z uwzględnieniem zobowiązań Wspólnoty wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, do dnia rozpoczęcia następnego roku gospodarczego można wycofać z rynku odsetek, taki sam dla wszystkich Państw Członkowskich, cukru, izoglukozy i syropu inulinowego objętych kwotami.

   W takim przypadku tradycyjne zaopatrzenie rynku w rafinowany przywożony cukier surowy, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia jest redukowany o taki sam odsetek dla danego roku gospodarczego.

2. Odsetek, o którym mowa w ust. 1 ustala się najpóźniej do dnia 31 października danego roku gospodarczego na podstawie przewidywanych tendencji rynkowych w tym roku gospodarczym.

3. Każde przedsiębiorstwo, któremu przyznano kwotę w okresie wycofywania przechowuje na własny koszt ilości cukru odpowiadające odsetkowi określonemu w ust. 1 nałożonemu na jego produkcję objętą kwotami dla danego roku gospodarczego.

   Ilości cukru wycofane w roku gospodarczym uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty w kolejnym roku gospodarczym. Jednakże, po uwzględnieniu przewidywanych tendencji na rynku cukru, można, zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 podjąć decyzję o uwzględnieniu w obecnym i/lub przyszłym roku gospodarczym, całości lub część wycofanego cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, jako:

   – nadwyżki, którą można przeznaczyć do zaklasyfikowania jako przemysłowy cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy, albo

   – dodatkowe kwoty produkcyjne;

4. Jeżeli zaopatrzenie rynku wspólnotowego w cukier jest niewystarczające, zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 można podjąć decyzję o sprzedaży pewnej ilości wycofanego cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na rynek wspólnotowy przed zakończeniem okresu wycofania.

Artykuł 20
Składowanie w ramach innych środków

Cukier składowany w ramach środków opisanych w art. 14, art. 18 lub art. 19 w ciągu roku gospodarczego nie może podlegać procedurom składowania określonym w pozostałych przepisach.

TYTUŁ III
Handel z państwami trzecimi

ROZDZIAŁ 1
ZASADY OGÓLNE PRZYWOZU I WYWOZU

Artykuł 21
Nomenklatura scalona

Ogólne zasady interpretowania nomenklatury scalonej oraz specjalne zasady dotyczące jej stosowania stosują się do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia zostaje włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 22
Zasady ogólne

Jeśli niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte stosownie do niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zakazuje się:

a) nakładania jakiejkolwiek opłaty o działaniu równoważnym względem należności celnych;

b) stosowania ograniczeń ilościowych lub środków o równoważnym działaniu.

Artykuł 23
Pozwolenia na przywóz i wywóz

1 Przywóz do lub wywóz ze Wspólnoty jakiegokolwiek produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 jest objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz. W przypadku gdy do zarządzania niektórymi przywozami cukru pozwolenia takie nie są wymagane, dopuszczalne są odstępstwa od tego wymogu.

2. Państwa Członkowskie wydają pozwolenia wszystkim wnioskodawcom, bez względu na to gdzie mają oni swoją siedzibę we Wspólnocie oraz bez uszczerbku dla środków podjętych w celu zastosowania art. 28 i 32 niniejszego rozporządzenia, art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2501/2001 oraz porozumień zawartych zgodnie z art. 133 lub art. 300 Traktatu.

3. Pozwolenia na przywóz i wywóz są ważne na terenie całej Wspólnoty.

Pozwolenia takie są wydawane po złożeniu zabezpieczenia w celu zagwarantowania, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w trakcie trwania okresu ważności

pozwoleń. Za wyjątkiem *przypadków siły wyższej*, zabezpieczenie przepada w całości lub w części w razie niedokonania przywozu lub wywozu lub też w przypadku, gdy jest on dokonywany wyłącznie częściowo podczas trwania takiego okresu.

4. Terminy ważności pozwoleń ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.

Artykuł 24
Porozumienia w sprawie uszlachetniania czynnego

W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, można zabronić całkowicie lub częściowo stosowania ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego produktów wymienionych w art. 1 ust. 1, zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.

Artykuł 25
Środki ochronne

1. Jeżeli z powodu przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub wielu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 ulega poważnym zakłóceniom, które mogą zagrozić osiągnięciu celów określonych w art. 33 Traktatu lub jest zagrożony takimi zakłóceniami, można podjąć właściwe środki w handlu respektujące zobowiązania międzynarodowe Wspólnoty do momentu ustania takich zakłóceń lub groźby zakłóceń.

2. Jeżeli wystąpi sytuacja, o której mowa w ust. 1 Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o wprowadzeniu koniecznych środków.

   Komisja podejmuje decyzję na wniosek Państwa Członkowskiego, w ciągu trzech dni roboczych od momentu jego otrzymania.

   Państwa Członkowskie są powiadamiane o środkach, które są stosowane niezwłocznie.

3. Środki, co do których Komisja podjęła decyzję zgodnie z ust. 2 mogą zostać przedłożone Radzie przez każde Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w ciągu miesiąca od dnia, w którym wpłynął do niej wniosek o ich rozpatrzenie.

4. Jednakże środki mające zastosowanie do członków WTO przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem wprowadza się w życie na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94.

ROZDZIAŁ 2
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE PRZYWOZU

Artykuł 26
Należności przywozowe

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 obowiązują stawki należności przywozowej określone we Wspólnej Taryfie Celnej.

2. Nienaruszając ust. 1, Komisja może, w celu zagwarantowania właściwego zaopatrzenia rynku wspólnotowego poprzez przywozy z państw trzecich, zawiesić dla pewnych ilości, w całości lub częściowo, stosowanie należności przywozowych na wymienione poniżej produkty:

   – cukier surowy przeznaczony do rafinacji objęty kodami CN 1701 11 10 i 1701 12 10,

   – melasa objęta kodem CN 1703.

3. Jeżeli refundacja produkcyjna przewidziana w art. 13 ust. 3 nie gwarantuje zaopatrzenia potrzebnego do wytworzenia produktów określonych w art. 13 ust. 2, Komisja może zawiesić dla pewnych ilości, w całości lub częściowo, stosowanie należności przywozowych na biały cukier objęty kodem 1701 oraz izoglukozę objętą kodami 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 oraz 1702 90 30.

Artykuł 27
Zarządzanie przywozami

1. W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania negatywnym skutkom przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 na rynek Wspólnoty, przywóz jednego lub większej ilości takich produktów po stawce celnej ustanowionej we Wspólnej Taryfie Celnej podlega dodatkowej należności przywozowej, jeżeli zostaną spełnione warunki określone zgodnie z art. 40 ust. 1 lit. e), o ile taki przywóz nie doprowadzi do zaburzeń na rynku Wspólnoty lub gdy skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Przywozy po cenie niższej niż przekazane Światowej Organizacji Handlu przez Wspólnotę („cena progowa”) mogą podlegać dodatkowej należności przywozowej.

   Ceny przywozowe, jakie należy uwzględnić przy nakładaniu dodatkowych należności przywozowych ustala się na podstawie cen przywozowych CIF danej przesyłki.

   Ceny przywozowe CIF są sprawdzane w tym celu w oparciu o ceny reprezentatywne dla produktu na światowym rynku lub na rynku przywozu do Wspólnoty dla danego produktu.

3. Jeżeli wielkość przywozu w dowolnym roku, w którym występują lub mogą wystąpić negatywne skutki określone w ust. 1, przekracza poziom oparty na równych szansach dostępu do rynku, zdefiniowanych jako odsetek odpowiadającego krajowego spożycia w trzech poprzednich latach („wielkość progowa”), wówczas także istnieje możliwość nałożenia dodatkowej należności przywozowej.

Artykuł 28

Kontyngent taryfowy

1. Kontyngenty taryfowe dla przywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub innego aktu prawnego Rady są otwierane i zarządzane przez Komisję w oparciu o szczegółowe zasady przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób niedyskryminujący żadnego z zainteresowanych podmiotów gospodarczych za pomocą jednej z poniższych metod lub ich kombinacji lub innej stosownej metody:

   a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy");

   b) metoda proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (za pomocą „metody równoczesnego badania");

   c) metoda uwzględniająca tradycyjne struktury handlu (za pomocą „metody przywozów tradycyjnych/nowych");

3. Przyjęta metoda zarządzania, tam gdzie jest to właściwe, uwzględnia należycie wymagania w zakresie zaopatrzenia rynku Wspólnoty oraz konieczność utrzymania równowagi rynku.

Artykuł 29

Tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji

1. Nienaruszając art. 19 ust. 1, tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji dla Wspólnoty, wyrażone w tonach cukru białego, wynosi 1 796 351 ton rocznie dla roku gospodarczego.

2. Pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji można wydawać jedynie przemysłowym rafineriom pod warunkiem, że ilości, których dotyczy pozwolenie są niższe od tradycyjnego zapotrzebowania określonego w ust. 1. Pozwolenia te są wydawane w pierwszej kolejności na 75 % cukru pochodzącego z AKP/Indii, a następnie udostępniane dla innych rodzajów cukru. Pozwolenia te można przenosić tylko między przemysłowymi rafineriami a ich ważność wygasa z końcem roku gospodarczego, którego dotyczyły.

   Niniejszy akapit stosuje się do lat gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009 oraz do pierwszych trzech miesięcy każdego następnego roku gospodarczego.

3. Stosowanie należności przywozowych na cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji, objęty kodem CN 1701 11 10 pochodzący z Państw, o których mowa w załączniku VI jest zawieszone dla ilości dodatkowej, wymaganej w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do przemysłowych rafinerii w każdym roku gospodarczym 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009.

   Ilość dodatkową ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 w oparciu o różnicę pomiędzy tradycyjnym zapotrzebowaniem określonym w ust. 1 i prognozowaną wielkością dostaw cukru surowego dla rozpatrywanego roku

gospodarczego. Różnicę tę można skorygować zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 w ciągu roku gospodarczego i można ją obliczać na podstawie historycznych zryczałtowanych danych szacunkowych dotyczących cukru surowego przeznaczonego do konsumpcji.

Artykuł 30
Cena gwarantowana

1. Ceny gwarantowane ustalone dla cukru pochodzącego z AKP/Indii stosuje się do przywozu surowego i białego cukru standardowej jakości z:

   a) najmniej rozwiniętych państw na mocy porozumień określonych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2501/2001;

   b) państw wymienionych w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia, dla ilości dodatkowej określonej w art. 29 ust. 3.

2. Pozwolenia na przywóz cukru po cenie gwarantowanej są stosowane łącznie z pozwoleniami na wywóz, wydawanymi przez władze kraju wywozu, poświadczającymi zgodność cukru z zasadami określonymi w odpowiednich porozumieniach.

Artykuł 31
Zobowiązania wynikające z Protokołu w sprawie cukru

Zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 istnieje możliwość przyjęcia środków zapewniających przywóz cukru pochodzącego z AKP/Indii do Wspólnoty na warunkach określonych w protokole 3 do załącznika V do umowy o partnerstwie między AKP a WE oraz Porozumieniu w sprawie cukru trzcinowego między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii. Te środki, jeśli są konieczne, stanowią odstępstwo od przepisów art. 29 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 3
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WYWOZU

Artykuł 32
Zakres refundacji wywozowych

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) bez dalszego przetworzenia lub w postaci towarów wymienionych w załączniku VII, na podstawie notowań rynku światowego lub cen cukru oraz w ramach limitów wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, różnica między takimi notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.

2. Refundacje wywozowe mogą zostać przyznane dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. d), e) i g) i wywożonych bez dalszego przetworzenia lub w postaci towarów wymienionych w załączniku VII.

   W takim przypadku, kwota refundacji na 100 kg substancji suchej jest ustalana ze szczególnym uwzględnieniem:

a) refundacji stosowanej do wywozu produktów objętych kodem CN 1702 30 91,

b) refundacji stosowanej do wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c),

c) aspektów ekonomicznych planowanego wywozu.

3. Refundacja wywozowa dotycząca cukru surowego standardowej jakości określonego w załączniku I nie może przekroczyć 92 % refundacji obowiązującej w stosunku do cukru białego. Jednakże limity te nie dotyczą refundacji wywozowych ustalanych dla cukru kandyzowanego.

4. Refundacje dotyczące produktów wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku VII nie mogą być wyższe niż te obowiązujące w stosunku do tych samych produktów wywożonych bez dalszego przetworzenia.

Artykuł 33
Ustalanie refundacji wywozowych

1. Metodą przyjętą do rozdzielania ilości, które mogą zostać wywiezione z refundacją jest metoda, która:

a) jest najbardziej odpowiednia dla danego typu produktu i sytuacji rynkowej, oraz która pozwala na jak najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, mając na względzie wydajność i strukturę wywozu wspólnotowego, nie doprowadzając jednak do dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami, a w szczególności między dużymi i małymi podmiotami gospodarczymi;

b) jest najmniej niewygodna administracyjnie dla podmiotów gospodarczych, nie lekceważąc jednak wymagań administracyjnych.

2. Refundacje są takie same dla całej Wspólnoty. Mogą się one różnić w zależności od przeznaczenia, w zależności od sytuacji na rynku światowym lub szczególnych wymagań niektórych rynków.

Refundacje wywozowe ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.

Refundacje mogą być ustalane:

a) w regularnych odstępach czasu;

b) w oparciu o procedurę przetargową dla produktów, dla których taka procedura była stosowana w przeszłości.

Refundacje ustalane w regularnych odstępach czasu mogą, w miarę potrzeby, być dostosowywane w okresie interwencyjnym przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

3. Refundacje są przyznawane na produkty określone w art. 32 ust. 1 i 2 oraz wywożone bez dalszego przetworzenia wyłącznie na wniosek i po przedłożeniu odpowiedniego pozwolenia na wywóz.

Refundacją stosowaną przy wywozie produktów wymienionych w art. 32 ust. 1 i 2, wywiezionych bez dalszego przetworzenia jest refundacja obowiązująca na dzień

złożenia wniosku o pozwolenie oraz, w przypadku refundacji zróżnicowanych, refundacja obowiązująca na ten sam dzień:

a) dla miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu,

lub

b) tam, gdzie to właściwe, dla faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu. W takim przypadku kwota obowiązująca nie może przekroczyć kwoty obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

4. Przepisy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mogą zostać rozszerzone na produkty wywożone w postaci przetworzonych produktów wymienionych w załączniku VII, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93[13]. Szczegółowe zasady stosowania przyjmowane są zgodnie z niniejszą procedurą.

Artykuł 34
Limity wywozowe

Przestrzeganie zobowiązań ilościowych wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu zapewniają pozwolenia na wywóz wydawane na okresy referencyjne dotyczące danych produktów.

Artykuł 35
Ograniczenia wywozowe

1. W przypadku gdy notowania lub ceny jednego lub większej ilości produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 na rynku światowym osiągną poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem zaopatrzenia rynku wspólnotowego i sytuacja ta z dużym prawdopodobieństwem utrzyma się lub będzie się pogarszać, w przypadkach nadzwyczajnie pilnych istnieje możliwość podjęcia stosownych środków.

2. Środki przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem wprowadza się w życie z uwzględnieniem postanowień wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

[13] Dz.U. L 318 z 20.12.93, str. 18.

TYTUŁ IV
Postanowienia ogólne i końcowe

ROZDZIAŁ 1
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 36
Pomoc państwa

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w sprawie produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 1 obowiązują postanowienia art. 87, 88 i 89 Traktatu.

Artykuł 37
Klauzula mająca zastosowanie w przypadku wystąpienia zakłóceń rynku

W przypadku znacznej podwyżki lub spadku cen notowanego na rynku Wspólnoty oraz

– jeżeli wszystkie dostępne środki na mocy innych artykułów niniejszego rozporządzenia zostały podjęte,

– jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że taka sytuacja będzie się utrzymywać, tym samym zakłócając lub grożąc zakłóceniem funkcjonowania rynku,

mogą zostać podjęte dalsze niezbędne środki.

Artykuł 38
Przekazywanie informacji

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia oraz wypełnienia międzynarodowych zobowiązań dotyczących produktów wymienionych w art. 1 ust. 1.

Artykuł 39
Komitet Zarządzający ds. Cukru

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Cukru (zwany dalej „Komitetem").

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

   Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje regulamin wewnętrzny.

Artykuł 40
Przepisy wykonawcze

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 przyjmuje się szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia. Przepisy te obejmują w szczególności:

a) szczegółowe zasady stosowania art. 3 do 6, w szczególności przepisów dotyczących zwiększania i zmniejszania cen stosowanych w przypadku odchyleń od ceny referencyjnej, o której mowa w art. 3 ust. 3 oraz ceny minimalnej określonej w art. 5 ust. 3;

b) szczegółowe zasady stosowania art. 7 do 10;

c) szczegółowe zasady stosowania art. 13, 14 i 15, w szczególności warunki przyznawania refundacji produkcyjnych, wysokość takich refundacji oraz ilości, dla których przyznawane są refundacje;

d) szczegółowe zasady dotyczące ustalania i informowania o ilościach określonych w art. 8, 15 i 16.

e) szczegółowe zasady stosowania art. 26, 27 i 28. Zasady te mogą obejmować w szczególności:

i) zawieszenie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 i 3, które można określić na podstawie procedury przetargowej;

ii) charakterystykę produktów, wobec których na mocy art. 27 można zastosować dodatkowe należności przywozowe;

iii) roczne kontyngenty taryfowe na mocy art. 28 ust. 1, w razie potrzeby stosownie dzielone w ciągu roku oraz określenie stosowanej metody administrowania, która w razie potrzeby uwzględnia:

– gwarancje obejmujące rodzaj i pochodzenie produktów;

– uznanie dokumentu stosowanego do weryfikacji gwarancji określonych w tiret pierwsze;

– warunki wydawania pozwoleń na przywóz oraz termin ich ważności;

f) szczegółowe zasady stosowania art. 38;

g) szczegółowe zasady stosowania postanowień rozdziału 3 tytułu III. Zasady te mogą obejmować w szczególności:

i) szczegółowe zasady ponownego przydziału ilości przeznaczonych na wywóz, które nie zostały przydzielone lub wykorzystane;

ii) stosowne środki określone w art. 35;

2. Ponadto zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 istnieje możliwość przyjęcia:

a) kryteriów stosowanych przez przedsiębiorstwa cukrownicze przy podziale między sprzedawców buraków ilości buraków objętych przedsiewnymi umowami na dostawy zgodnie z art. 6 ust. 4;

b) poprawek do załączników I i II;

c) szczegółowych zasad stosowania art. 16 do 19, w szczególności:

i) dodatkowe informacje przedstawiane przez zatwierdzone podmioty gospodarcze;

ii) kryteria nakładania sankcji, zawieszenia lub wycofania pozwolenia dla podmiotów gospodarczych;

iii) przyznawanie pomocy i kwoty pomocy na składowanie prywatne, przewidziane w art. 18;

iv) odsetek wycofanego cukru objętego kwotami, o którym mowa w art. 19 ust. 1;

v) warunki płatności ceny minimalnej w przypadku wycofanego cukru sprzedawanego na rynku wspólnotowym na mocy art. 19 ust. 4;

d) zasady stosowania odstępstw przewidzianych w art. 23 ust. 1;

e) szczegółowych zasad stosowania art. 29 do 30, w szczególności dotyczących zapewnienia zgodności z porozumieniami międzynarodowymi:

i) zmian definicji określonych w art. 2 ust. 11;

ii) poprawek do załącznika VI.

f) szczegółowych zasad stosowania art. 37.

[Artykuł 41
Zmiana rozporządzenia (WE) nr ..../2005

W art. 24 rozporządzenia (WE) nr …/2005, ust. 2 zastępuje się tekstem:

„2. Wspólnota finansuje środki przewidziane w tytule II i III do maksymalnej rocznej wysokości:

(*w milionach EUR*)	Rok finansowy 2007	Rok finansowy 2008 i kolejne
Francuskie departamenty zamorskie	126,6	143,9
Azory i Madera	77,9	78,2
Wyspy Kanaryjskie:	127,3	127,3"][14]

[14] [Oczekuje się na przyjęcie proponowanego rozporządzenia Rady (WE) nr …./2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.]

Artykuł 42
Szczególne środki

Środki, których zastosowanie w przypadkach nadzwyczajnych jest konieczne i uzasadnione w celu rozwiązania szczególnych problemów praktycznych, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.

Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia, ale ich stosowanie jest ograniczone wyłącznie do niezbędnego zakresu i czasu trwania.

Artykuł 43
Przepisy finansowe

Rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 i jego przepisy wykonawcze obowiązują w stosunku do wydatków poniesionych przez Państwa Członkowskie w związku z wykonywaniem zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 44
Środki przejściowe

Zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 istnieje możliwość przyjęcia środków przejściowych ułatwiających przejście od uregulowań rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 do uregulowań niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 45
Uchylenie

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1260/2001.

Artykuł 46
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do roku gospodarczego 2006/2007. Tytuł II obowiązuje do końca roku gospodarczego 2014/2015.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

JAKOŚĆ STANDARDOWA

Punkt I

Jakość standardowa buraków cukrowych

Jakość standardowa buraków:

a) jest solidną i dobrą jakością handlową;

b) posiada zawartość cukru 16 % w punkcie przyjęcia.

Punkt II

Jakość standardowa cukru białego

1. Cukier biały o jakości standardowej charakteryzuje się następującymi właściwościami:

   a) posiada solidną, dobrą i handlową jakość; jest suchy, w jednorodnych granulowanych kryształkach i sypki,

   b) minimalna polaryzacja $99{,}7^{0}$,

   c) maksymalna zawartość wilgoci 0,06 %;

   d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %

   e) liczba punktów określonych w oparciu o ust. 2 nie przekracza ogółem 22, ani też:

      – 15 w odniesieniu do zawartości popiołu,

      – 9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych Brunszwik, zwanej dalej „metodą Brunszwik”

      – 6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru, zwanej dalej „metodą ICUMSA”

2. Jeden punkt odpowiada:

   a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° Brix,

   b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunszwik,

   c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.

3. Metodami oznaczania czynników, określonych w ust. 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w oparciu o środki interwencyjne.

Punkt III

Jakość standardowa cukru surowego

1. Jako cukier surowy o jakości standardowej określa się cukier o uzysku 92 %.

2. Uzysk cukru surowego buraczanego jest obliczany poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:

   a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery,

   b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa,

   c) cyfry 1.

3. Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonej przez dwa.

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI ZAKUPU BURAKÓW

Punkt I

Do celów niniejszego Załącznika: „Umawiające się Strony” oznaczają:

a) przedsiębiorstwa cukrownicze, zwane dalej „wytwórcami”,

b) sprzedawców buraków, zwanych dalej „sprzedawcami”,

Punkt II

1. Umowy na dostawy są sporządzane na piśmie dla określonej ilości buraków objętych kwotami.

2. Umowy na dostawy określają możliwość dostawy dodatkowej ilości buraków i określają warunki takich dostaw.

Punkt III

1. Umowy na dostawy wskazują ceny zakupu w odniesieniu do ilości buraków, określonych w pierwszym tiret oraz, tam gdzie jest to właściwe, w art. 6 ust. 3 tiret drugie. W przypadku ilości, określonych w art. 6 ust. 3 tiret pierwsze ceny takie nie mogą być niższe niż cena minimalna za buraki określona w art. 5 ust. 1.

2. Umowy na dostawy ustanawiają określoną zawartość cukru w burakach. Zawierają one skalę przeliczeniową wskazującą różne zawartości cukru oraz współczynniki służące do przeliczania ilości dostarczonych buraków w ilości odpowiadające zawartości cukru wskazanej w umowie na dostawy.

   Skala jest oparta na uzyskach odpowiadających różnym zawartościom cukru.

3. W przypadku gdy sprzedawca podpisał umowę z wytwórcą na dostawy buraków określonych w art. 6 ust. 3 tiret pierwsze, wszystkie dostawy dokonane przez takiego sprzedawcę, przeliczone na mocy powyższego ust. 2, są uważane za dostawy w rozumieniu art. 6 ust. 3 tiret pierwsze, aż do osiągnięcia ilości buraków określonej w umowie na dostawy.

4. Wytwórcy produkujący ilość cukru niższą niż ich kwot z buraków, w odniesieniu do których podpisali umowy przedsiewne na dostawy na mocy art. 6 ust. 3 tiret pierwsze, rozdzielają ilość buraków odpowiadającą produkcji dodatkowej aż do osiągnięcia ich kwoty między sprzedawców, z którymi podpisali umowy przedsiewne na dostawy, w rozumieniu art. 6 ust. 3 tiret pierwsze.

   Porozumienia branżowe mogą stanowić odstępstwa od niniejszego przepisu.

Punkt IV

1. Umowy na dostawy zawierają przepisy dotyczące rozłożenia w czasie oraz normalnego czasu trwania dostaw buraków.

2. Przepisy określone w ust. 1 stosuje się w poprzednim roku gospodarczym, z uwzględnieniem poziomu rzeczywistej produkcji. Porozumienia branżowe mogą stanowić odstępstwa od niniejszego przepisu.

Punkt V

1. Umowy na dostawy przewidują miejsca gromadzenia buraków cukrowych.

2. W przypadku gdy sprzedawcy i wytwórcy podpisali już umowę na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca gromadzenia dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają w mocy. Porozumienia branżowe mogą stanowić odstępstwa od niniejszego przepisu.

3. Umowy na dostawy przewidują, że koszty załadunku i transportu z miejsc gromadzenia są ponoszone przez wytwórcę, z zastrzeżeniem specjalnych porozumień opartych na zasadach lokalnych lub praktykach stosowanych przed poprzednim rokiem gospodarczym.

4. Jednakże w Danii, Finlandii, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Portugalii i Zjednoczonym Królestwie, w przypadku gdy buraki są dostarczane franco fabryka, umowy przewidują partycypację wytwórców w kosztach załadunku i transportu oraz określają stosunek procentowy lub kwoty.

Punkt VI

1. Umowy przewidują miejsca odbioru buraków cukrowych.

2. W przypadku gdy sprzedawcy i wytwórcy podpisali już umowę na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca odbioru dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają w mocy. Porozumienia branżowe mogą stanowić odstępstwa od niniejszego przepisu.

Punkt VII

1. Umowy na dostawy przewidują, że zawartość cukru zostanie oznaczona przy zastosowaniu metody polarymetrycznej. Próbka buraków jest pobierana w momencie odbioru.

2. Porozumienia branżowe mogą przewidywać pobieranie próbek na innym etapie.

   W takich przypadkach umowa na dostawy przewiduje korektę, aby wyrównać spadek zawartości cukru między momentem odbioru a pobraniem próbki.

Punkt VIII

Umowy na dostawy przewidują, że waga brutto, tara i zawartość cukru, są określane przy pomocy jednej z następujących procedur:

a) łącznie, przez wytwórcę i organizację handlową zrzeszającą producentów buraków, jeżeli porozumienie branżowe tak przewiduje;

b) przez wytwórcę, pod nadzorem organizacji handlowej zrzeszającej producentów buraków;

c) przez wytwórcę, pod nadzorem eksperta uznanego przez dane Państwo Członkowskie pod warunkiem, że sprzedawca pokrywa koszty z tym związane.

Punkt IX

1. Umowy przewidują, że wytwórcy wykonają jedną lub kilka z następujących czynności w odniesieniu do całej ilości dostarczonych buraków:

   a) zwrot świeżych wysłodków z wielkości buraków dostarczonych bezpłatnie sprzedawcy, *loco* fabryka;

   b) zwrot części takich wysłodków sprasowanych lub suszonych i melasowanych bezpłatnie sprzedawcy, *loco* fabryka;

   c) zwrot wysłodków sprasowanych lub wysuszonych sprzedawcy, *loco* fabryka; w takim przypadku wytwórca może żądać od sprzedawcy pokrycia kosztów prasowania lub suszenia;

   d) zapłata sprzedawcy kwoty wyrównawczej, uwzględniającej możliwości sprzedaży danych wysłodków.

   W przypadku gdy części całej ilości buraków są traktowane w różny sposób, w umowie na dostawy określony zostanie obowiązek spełnienia więcej niż jednego ze zobowiązań określonych w akapicie pierwszym.

2. Porozumienia branżowe mogą przewidywać dostawy wysłodków na etapie innym niż etap, określony w ust. 1 lit. a), b) oraz c).

Punkt X

1. Umowy na dostawy określają terminy płatności zaliczek oraz terminy płatności ceny zakupu buraków.

2. Terminami takimi są terminy będące w mocy w czasie ubiegłego roku gospodarczego. Porozumienia branżowe mogą stanowić odstępstwa od niniejszego przepisu.

Punkt XI

W przypadku gdy umowy na dostawy ustanawiają zasady obejmujące kwestie, które są przedmiotem niniejszego Załącznika, lub w przypadku gdy zawierają one przepisy regulujące inne kwestie, przepisy i efekty takich umów nie mogą być sprzeczne z niniejszym Załącznikiem.

Punkt XII

1. Porozumienia branżowe opisane w pkt. I ust. 3 lit. b) zawierają klauzule arbitrażowe.

2. W przypadku gdy porozumienia branżowe na szczeblu wspólnotowym, regionalnym lub lokalnym ustanawiają zasady obejmujące kwestie, które są przedmiotem

niniejszego rozporządzenia, lub w przypadku gdy zawierają przepisy regulujące inne kwestie, przepisy i skutki takich porozumień nie mogą być sprzeczne z niniejszym Załącznikiem.

3. Porozumienia, o których mowa w ust. 2 ustanawiają w szczególności:

a) zasady rozdziału między sprzedawców ilości buraków, które wytwórca postanawia zakupić przed zasiewami, do produkcji cukru w ramach limitów kwoty;

b) zasady rozdziału określone w pkt. III ust. 4;

c) skalę przeliczeniową określoną w pkt. III ust. 2;

d) zasady wyboru oraz dostaw nasion produkowanych odmian buraków;

e) minimalną zawartość cukru w dostarczanych burakach;

f) wymóg konsultacji między wytwórcą a przedstawicielami sprzedawców przed ustaleniem daty rozpoczęcia dostaw buraków;

g) wypłaty premii na rzecz sprzedawców za przedterminowe lub opóźnione dostawy;

h) szczegóły dotyczące:

i) części wysłodków, określonych w pkt. IX ust.1 lit. b);

ii) kosztów określonych w pkt. IX ust.1 lit. c);

iii) kwoty wyrównawczej określonej w pkt. IX ust 1 lit. d);

i) usunięcie wysłodków przez sprzedawcę;

j) bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1, zasady podziału między wytwórcę a sprzedawców jakiejkolwiek różnicy między ceną referencyjną a rzeczywistą ceną sprzedaży cukru.

Punkt XIII

W przypadku braku porozumienia branżowego określającego sposób rozdziału między sprzedawców ilości buraków przeznaczonych do produkcji cukru w ramach limitów kwoty, które wytwórca chce zakupić przed zasiewami, dane Państwo Członkowskie może samo ustanowić zasady takiego rozdziału.

Zasady takie mogą również przyznawać tradycyjnym sprzedawcom buraków spółdzielni prawa w zakresie dostaw, inne niż te, które są przewidziane na mocy prawa dla członków tych spółdzielni.

ZAŁĄCZNIK III

KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE

Państwo Członkowskie lub region (1)	CUKIER (2)	IZOGLUKOZA (3)	SYROP INULINOWY (4)
Belgia	819 812	71 592	215 247
Republika Czeska	454 862	–	–
Dania	420 746	–	–
Niemcy	3 416 896	35 389	–
Grecja	317 502	12 893	–
Hiszpania	996 961	82 579	–
Francja (kontynent)	3 288 747	19 846	24 521
Francuskie departamenty zamorskie	480 245	–	–
Irlandia	199 260	–	–
Włochy	1 557 443	20 302	–
Łotwa	66 505	–	–
Litwa	103 010	–	
Węgry	401 684	137 627	–
Niderlandy	864 560	9 099	80 950
Austria	387 326	–	–
Polska	1 671 926	26 781	–
Portugalia (kontynent)	69 718	9 917	–
Autonomiczny region Azorów	9 953	–	–
Słowacja	207 432	42 547	–
Słowenia	52 973	–	–
Finlandia	146 087	11 872	–
Szwecja	368 262	–	–
Zjednoczone Królestwo	1 138 627	27 237	–
RAZEM	**17 440 537**	**507 680**	**320 718**

ZAŁĄCZNIK IV

DODATKOWE KWOTY NA CUKIER

Państwo Członkowskie	Dodatkowa kwota
Belgia	62 489
Republika Czeska	20 070
Dania	31 720
Niemcy	238 560
Francja (kontynent)	351 695
Litwa	8 985
Niderlandy	66 875
Austria	18 486
Polska	100 551
Szwecja	17 722
Zjednoczone Królestwo	82 847
RAZEM	**1 000 000**

ZAŁĄCZNIK V

SZCZEGÓŁOWE ZASADY TRANSFERU KWOT CUKRU LUB IZOGLUKOZY

Punkt I

Do celów niniejszego Załącznika:

a) „fuzja przedsiębiorstw” oznacza połączenie dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw w jedno przedsiębiorstwo;

b) „przeniesienie własności przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie lub przejęcie majątku przedsiębiorstwa posiadającego kwoty przez jedną lub większą liczbę przedsiębiorstw;

c) „sprzedaż fabryki” oznacza przeniesienie własności jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji danego produktu, na jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw, powodujące częściowe lub całkowite przejęcie produkcji przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia własności;

d) „dzierżawa fabryki” oznacza umowę dzierżawy jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji cukru, mając na celu jej funkcjonowanie, zawartą na okres co najmniej trzech kolejnych lat gospodarczych, której to strony umowy zobowiązują się nie rozwiązywać przed końcem trzeciego roku gospodarczego, z przedsiębiorstwem znajdującym się w tym samym Państwie Członkowskim, co dana fabryka, jeżeli przedsiębiorstwo, które dzierżawi fabrykę, po uzyskaniu skuteczności dzierżawy, może być uważane w odniesieniu do całej swojej produkcji jako przedsiębiorstwo produkujące wyłącznie cukier.

Punkt II

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 w przypadku fuzji lub przeniesienia własność przedsiębiorstw produkujących cukier lub sprzedaży fabryk cukru, kwoty są dostosowywane w następujący sposób:

   a) w przypadku fuzji przedsiębiorstw produkujących cukier, Państwa Członkowskie przydzielają przedsiębiorstwu powstałemu na skutek fuzji kwotę w wysokości równej sumie kwot przydzielonych przed fuzją danym przedsiębiorstwom produkującym cukier;

   b) w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstwa produkującego cukier, Państwo Członkowskie przydziela kwotę przeniesionego przedsiębiorstwa przyjmującemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier lub, jeżeli występuje więcej niż jedno nabywające przedsiębiorstwo, przydział jest dokonywany proporcjonalnie do wykorzystanej produkcji cukru przez każde z nich;

   c) w przypadku przeniesienia własności fabryki, Państwo Członkowskie obniża kwotę przedsiębiorstwa przenoszącego własność fabryki oraz zwiększa kwotę przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw produkujących cukier, które zakupiły daną fabrykę, o ilość obniżoną proporcjonalnie do wykorzystanej produkcji.

2. W przypadku gdy kilku plantatorów buraków cukrowych lub producentów trzciny cukrowej bezpośrednio dotkniętych jednym z działań określonych w ust. 1, wyraźnie

wykaże chęć dostarczania swoich buraków lub trzciny przedsiębiorstwu produkującemu cukier, które nie jest stroną takich operacji, Państwo Członkowskie może dokonać przydziału na podstawie produkcji wykorzystanej przez przedsiębiorstwo, któremu producenci zamierzają dostarczać swoje buraki lub trzcinę.

3. W przypadku zamknięcia w okolicznościach innych, niż określone w ust. 1:

a) przedsiębiorstwa produkującego cukier,

b) jednej lub wielu fabryki należących do przedsiębiorstwa produkującego cukier,

Państwo Członkowskie może przydzielić część kwot związanych z takim zamknięciem jednemu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier.

Również w przypadku określonym w lit. b) poprzedniego akapitu, gdy część danych producentów wyraźnie wykaże chęć dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej do danego przedsiębiorstwa produkującego cukier, Państwo Członkowskie może przydzielić część kwot odpowiadającą danym burakom lub trzcinie przedsiębiorstwu, któremu ci producenci zamierzają dostarczać swoje produkty.

4. W przypadku odniesienia się do odstępstwa określonego w art. 6 ust. 6, dane Państwo Członkowskie może żądać od producentów buraków i wytwórców cukru, których dotyczy to odstępstwo, aby zawarli oni w swoich porozumieniach branżowych specjalne klauzule umożliwiające temu Państwu Członkowskiemu stosowanie ust. 2 i 3 w danym przypadku.

5. W przypadku wydzierżawienia fabryki należącej do przedsiębiorstwa produkującego cukier, Państwo Członkowskie może obniżyć kwoty przedsiębiorstwa oddającego fabrykę w dzierżawę oraz przydzielić część, o którą została zmniejszona kwota przedsiębiorstwu, które dzierżawi fabrykę w celu produkcji cukru.

Jeżeli dzierżawa wygasa w okresie trzech lat gospodarczych określonych w pkt. I lit. d), dostosowanie kwot na mocy akapitu pierwszego zostaje unieważnione przez Państwo Członkowskie z mocą wsteczną od dnia, w którym dzierżawa stała się skuteczna. Jednakże, jeżeli dzierżawa wygasa na skutek *działania siły wyższej*, Państwo Członkowskie nie musi unieważniać dostosowania.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo produkujące cukier nie jest w stanie nadal gwarantować, że wypełni swoje zobowiązania wynikające z przepisów wspólnotowych wobec danych producentów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, lub w przypadku, gdy sytuacja taka została stwierdzona przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego, Państwo to może przydzielić, na rok lub więcej lat gospodarczych, tę część danych kwot jednemu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier proporcjonalnie do wykorzystanej produkcji.

7. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu produkującemu cukier gwarancje cenowe i gwarancję zbytu w odniesieniu do przetwarzania buraków cukrowych na alkohol etylowy, Państwo Członkowskie może, w porozumieniu z takim przedsiębiorstwem i zainteresowanymi producentami buraków, dokonać rozdziału całości lub części kwot na produkcję cukru między jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw w odniesieniu do jednego roku lub więcej lat gospodarczych.

Punkt III

W przypadku fuzji lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących izoglukozę lub przeniesienia własności fabryki produkującej izoglukozę, Państwo Członkowskie może przydzielić dane kwoty na produkcję izoglukozy jednemu lub większej liczbie innych przedsiębiorstw, bez względu na to czy posiadają jakąkolwiek kwotę produkcyjną.

Punkt IV

Środki podjęte zgodnie z pkt. II i III nabierają mocy wyłącznie, gdy:

a) uwzględniono interesy każdej z zainteresowanych stron;

b) dane Państwo Członkowskie uważa, że środki takie poprawią strukturę sektorów buraczanego, trzcinowego oraz produkcji cukru;

c) dotyczą one przedsiębiorstw znajdujących się w tym samym regionie, dla którego w załączniku III przydzielono kwotę.

Punkt V

W przypadku gdy fuzja lub przeniesienie własności następuje pomiędzy dniem 1 października a dniem 30 kwietnia następnego roku, środki określone w pkt. II i III obowiązują w bieżącym roku gospodarczym.

W przypadku gdy fuzja lub przeniesienie własności następuje pomiędzy dniem 1 maja a dniem 30 września tego samego roku, środki określone w pkt. II i III obowiązują w następnym roku gospodarczym.

Punkt VI

W przypadku gdy Państwo Członkowskie stosuje art. 10 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, przydziela ono dostosowane kwoty przed końcem lutego mając na celu ich stosowanie w kolejnym roku gospodarczym.

Punkt VII

W przypadku gdy mają zastosowanie pkt. II i III, Państwa Członkowskie informują Komisję o dostosowanych kwotach nie później niż 15 dni po upływie okresów określonych w pkt. V.

ZAŁĄCZNIK VI

PAŃSTWA OKREŚLONE W ART. 2 UST. 11

Barbados

Belize

Wybrzeże Kości Słoniowej

Kongo

Fidżi

Gujana

Indie

Jamajka

Kenia

Madagaskar

Malawi

Mauritius

Mozambik

Saint Kitts i Nevis – Anguilla

Surinam

Suazi

Tanzania

Trynidad i Tobago

Uganda

Zambia

Zimbabwe

ZAŁĄCZNIK VII

PRZETWORZONE PRODUKTY

Kod CN	*Wyszczególnienie*
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietanka kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, zarówno zagęszczone jak i zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 10	- Jogurt
0403 10 51 do 0403 10 99	Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	- Pozostałe
0403 90 71 do 0403 90 99	- - Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	- Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze albo w wodzie), mrożone:
0710 40 00	- Kukurydza cukrowa
ex 0711	- Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład przez gazowy ditlenek siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90	- Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
	- - Warzywa:
0711 90 30	- Kukurydza cukrowa
1702 50 00	Fruktoza chemicznie czysta
ex 1704	Wyroby cukiernicze (łącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu z lukrecji występującej w pozycji 1704 90 10
1806	Czekolada i inne preparaty spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy: preparaty spożywcze z mąki, grysiku, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 40 % kakao obliczone według całkowicie odtłuszczonej bazy, niewskazane gdzie indziej, ani niewłączone, preparaty spożywcze z towarów objętych pozycjami 0401-0404, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 5 % kakao obliczone według całkowicie odtłuszczonej bazy, niewskazane gdzie indziej, ani niewłączone:
1901 10 00	- Preparaty dla niemowląt, przygotowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	- Mieszaniny i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji 1905
1901 90	- Pozostałe:
	- - Pozostałe:
1901 90 99	- - - Pozostałe
ex 1902	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, przygotowany lub nie:
1902 20	- Makarony nadziewane, (również gotowane lub inaczej przygotowane):
	- - Pozostałe
1902 20 91	- - - Gotowane
1902 20 99	- - - Pozostałe
1902 30	- Pozostałe makarony
1902 40	- Kuskus:
1902 40 90	- - Pozostałe

Kod CN	*Wyszczególnienie*
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład, płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki i grysiku), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, niewskazane gdzie indziej, ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta, ciastka i pozostałe wyroby piekarskie, zawierające lub niezawierające kakao, opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 10 00	- Chleb chrupki
1905 20	- Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
1905 31	- - Słodkie herbatniki
1905 32	- - Wafle i opłatki
1905 40	- Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty
1905 90	- Pozostałe:
	- - Pozostałe:
1905 90 45	- - - Herbatniki
1905 90 55	- - - Produkty wytłaczane lub ekspandowane, pikantne lub solone
1905 90 60	- - - - Z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	- - - - Pozostałe
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane za pomocą octu lub kwasu octowego:
2001 90	- Pozostałe
2001 90 30	- - Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)
2001 90 40	- - Pochrzyn, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające w masie 5 % lub więcej skrobi
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, mrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	- Ziemniaki:
	- - Pozostałe
2004 10 91	- - - W postaci mąki, grysiku lub płatków
2004 90	- Pozostałe warzywa i mieszanki warzyw:
2004 90 10	- - Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, mrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	- Ziemniaki:
2005 20 10	- - W postaci mąki, grysiku lub płatków
2005 80 00	- Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2101	Wyciągi, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz preparaty na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej; cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich wyciągi, esencje i koncentraty:
	- Wyciągi, esencje i koncentraty kawy oraz preparaty na bazie tych wyciągów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
	- - Przetwory na bazie tych wyciągów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
2101 12 98	- - - Pozostałe:

Kod CN	*Wyszczególnienie*
	- Wyciągi, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz preparaty na bazie tych wyciągów, esencji lub koncentratów lub na bazie herbaty lub herbaty paragwajskiej:
	- - Preparaty
2101 20 98	- - -Pozostałe
	- Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	- - Cykoria palona i inne palone namiastki kawy:
2101 30 19	- - - Pozostałe
	- - Wyciągi, esencje i koncentraty cykorii palonej i pozostałe palonych namiastek kawy:
2101 30 99	- - -Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i inne lody jadalne, także zawierające kakao
ex 2106	Preparaty spożywcze niewskazane gdzie indziej ani niewłączone:
2106 90	- Pozostałe:
2106 90 10	- - Fondue z sera
	- - Pozostałe:
2106 90 92	- - - - - Niezawierające tłuszczów mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające w masie mniej niż 1,5 % tłuszczu mleka, 5 % sacharozy lub izoglukozy, 5 % glukozy lub skrobi
2106 90 98	- - - - - Pozostałe
2202	Wody, w tym wody mineralne i wody gazowane, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub wody aromatyzowane, i pozostałe napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 2009
2205	Wermut i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi:
ex 2208	Alkohol etylowy niedenaturowany o stężeniu alkoholu mniejszym niż 80 % obj., wódki, likiery i inne napoje alkoholowe:
2208 20	- Napoje alkoholowe otrzymywane przez destylację wina z winogron lub wytłoków z winogron:
2208 50 91 do 2208 50 99	Geneva
2208 70	Likiery i kordiały:
2208 90 41 do 2208 90 78	- Pozostałe alkohole i napoje alkoholowe:
2905 43 00	Mannit
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (łącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, stosowane jako surowce w przemyśle, pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, stosowane do wytwarzania napojów:
3302 10	- W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym i w przemyśle napojów:
	- - W rodzaju stosowanych w przemyśle napojów:
	- - - Preparaty zawierające wszystkie czynniki aromatyzujące charakterystyczne dla napoju:
	- - - - - Pozostałe (o rzeczywistym stężeniu alkoholu nieprzekraczającym 0,5 % obj.):
3302 10 29	Pozostałe
ex Rozdział 38	Różnorodne produkty chemiczne:
3824 60	Sorbit inny niż objęty pozycją 2905 44

2005/0119 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,:

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr ……/2005 (reforma sektora cukru) w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru[15] wprowadza ważną reformę wspólnej organizacji rynku cukru. Środki wprowadzone tym rozporządzeniem obejmują znaczną redukcję, wprowadzoną w dwóch etapach, instytucjonalnego wspierania cen cukru wspólnotowego.

(2) W konsekwencji zmniejszonego wsparcia rynku w sektorze cukru należy wprowadzić środki wspierania dochodów dla plantatorów buraków cukrowych. Środek taki powinien przyjąć formę płatności dla plantatorów buraków cukrowych i cykorii, której ogólny poziom powinien rozwijać się równolegle do stopniowego zmniejszania wsparcia rynkowego.

(3) Oddzielenie wsparcia bezpośredniego od produkcji oraz wprowadzenie systemu jednolitych płatności stanowią podstawowe elementy procesu reformy wspólnej polityki rolnej, której celem jest odejście od polityki wspierania cen i produkcji na rzecz polityki wspierania dochodów rolników. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003[16] wprowadziło te elementy w odniesieniu do wielu różnych produktów rolnych.

(4) Aby zrealizować cele stanowiące podstawę reformy wspólnej polityki rolnej, wsparcie z tytułu buraków cukrowych powinno być oddzielone od wielkości produkcji i włączone do systemu jednolitych płatności.

---

[15] Dz.U. L z ….., str. ….

[16] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

(5) W związku z tym należy przyjąć zasady dotyczące systemów wsparcie bezpośredniego określone w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003.

(6) Plantatorzy buraków cukrowych i cykorii z nowych Państw Członkowskich korzystają od momentu przystąpienia do UE ze wspierania cen w ramach rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru.[17] Z tego względu płatności z tytułu cukru oraz komponenty dotyczące cukru i cykorii w systemie jednolitych płatności nie powinny podlegać stosowaniu harmonogramu przyrostów określonych w art. 143a.

(7) Poziom indywidualnego wsparcia dochodów powinien być obliczany na podstawie średniej liczby hektarów uprawy buraków cukrowych lub cykorii wykorzystywanych do produkcji cukru A i B lub syropu inulinowego objętych umową na dostawy zawartą zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z przedsiębiorstwem produkującym cukier lub syrop inulinowy na jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, które określone są przez Państwa Członkowskie.

(8) Dla zapewnienie właściwego stosowania systemu wsparcia oraz ze względu na kontrolę budżetową, należy zapewnić, aby ogólne wsparcie dochodów znajdowało się w granicach kopert krajowych obliczonych na podstawie historycznego roku referencyjnego.

(9) Państwa Członkowskie, które opowiadają się lub będą się opowiadać za stosowaniem systemu jednolitych płatności dopiero od dnia 1 stycznia 2007 r., powinny mieć możliwość przyznawania wsparcia dochodów plantatorom buraków cukrowych i cykorii, wykorzystywanych do produkcji syropu inulinowego w roku 2006, w formie płatności opartej na liczbie hektarów, z której dostarczono buraki cukrowe lub cykorię. W przypadku obliczania komponentu buraków cukrowych i cykorii w systemie jednolitych płatności, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość określenie lat gospodarczych, które mają być uwzględniane na reprezentatywnej podstawie.

(10) W celu rozwiązania, w razie potrzeby, problemów wynikających z przejścia z obecnego systemu na system jednolitych płatności, właściwe jest nadanie Komisji uprawnień do przyjęcia odpowiednich przepisów przejściowych na drodze zmiany obowiązującego art. 155 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(11) W celu przeznaczenia płatności z tytułu cukru określonej w art. 110p jako płatności bezpośrednich należy odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(12) W celu uwzględnienia kwoty wsparcia dochodów związanych z płatnością z tytułu cukru określonej, należy przyjąć krajowe pułapy określone w załącznikach II, VIII i VIIIa do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1782/2003,

---

[17] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 37 ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku buraków cukrowych i cykorii wykorzystywanych do produkcji syropu inulinowego, kwota referencyjna jest obliczana i dostosowywana zgodnie z załącznikiem VII pkt K.

(2) Artykuł 43 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej, suszu paszowego, gajów oliwnych, tytoniu i buraków cukrowych oraz cykorii wyszczególnionej w załączniku VII, liczbę hektarów, z których produkcja była objęta pomocą lub, w przypadku buraków cukrowych oraz cykorii wykorzystywanych do produkcji syropu inulinowego, kwotę wsparcia w okresie referencyjnym, obliczoną w punktach B, D, F, H, I oraz K załącznika VII;”;

(3) W sekcji I rozdziału 5 tytułu III dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 63a
Płatności z tytułu buraków cukrowych i cykorii

W związku z włączeniem komponentu płatności z tytułu buraków cukrowych i cykorii do systemu jednolitych płatności, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu odstępstwa określonego w art. 63 ust. 3 do dnia 31 marca 2006 r.”

(4) Artykuł 71c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 71c
Pułap

Krajowe pułapy dla nowych Państw Członkowskich są wyszczególnione w załączniku VIIIa. Z wyjątkiem komponentów cukru i cykorii, pułapy są obliczane z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów określonym w art. 143a, a zatem nie wymagają obniżki.”

(5) W tytule IV dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 10e
PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU CUKRU

Artykuł 110p
Płatność z tytułu cukru

1. W przypadku stosowania art. 71, w roku 2006 plantatorzy buraków cukrowych i cykorii wykorzystywanych do produkcji syropu inulinowego są uprawnieni do płatności z tytułu cukru. Płatność ta jest przyznawana na podstawie średniej liczby hektarów uprawy buraków cukrowych lub cykorii wykorzystywanych do

produkcji cukru A i B lub syropu inulinowego objętych umową dostawy zawartą przez plantatora zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001* na reprezentatywny okres jednego roku gospodarczego lub na więcej lat gospodarczych, które określane są przez Państwa Członkowskie zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami.

2. Nie naruszając art. 71 ust. 2, w celu obliczenia kwoty płatności z tytułu cukru, średnia liczba hektarów uprawy buraków cukrowych lub cykorii, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mnożona jest przez odnośną kwotę na tonę podaną na rok 2006 w pkt K załącznika VII.

3. Do płatności z tytułu cukru nie mają zastosowania art. 143a i 143c.

(*) Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1."

(6) W art. 145 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) szczegółowe przepisy dotyczące włączenia wsparcia z tytułu buraków cukrowych i cykorii do systemu jednolitych płatności; "

(7) Artykuł 155 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 155
Inne przepisy przejściowe

Dalsze środki wymagane dla ułatwienia przejścia od uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach, o których mowa w art. 152 i 153 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001 do uregulowań przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności tych dotyczących stosowania art. 4 i 5 oraz Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, oraz od uregulowań dotyczących planów poprawy, o których mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 1035/72 do uregulowań określonych w art. 83–87 niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia i artykuły, o których mowa w art. 152 i 153 nadal obowiązują dla potrzeb ustanowienia kwot referencyjnych, o których mowa w załączniku VII."

(8) Załączniki zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczacy

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W załączniku I po pozycji obejmującej chmiel wprowadza się następującą pozycję:

„buraki cukrowe i cykoria wykorzystywane do produkcji syropu inulinowego	Tytuł IV, rozdział 10e niniejszego rozporządzenia (*****)	Pomoc produkcyjna”

(2) Załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II
Krajowe pułapy określone w art. 12 ust. 2

(*mln EUR*)

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,3	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9
Dania	7,7	10,4	13,0	13,0	13,0	13,0	13,0	13,0
Niemcy	40,4	54,7	68,4	68,4	68,4	68,4	68,4	68,4
Grecja	45,4	61,1	76,7	76,7	76,7	76,7	76,7	76,7
Hiszpania	56,9	77,1	96,4	96,4	96,4	96,4	96,4	96,4
Francja	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irlandia	15,3	20,4	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Włochy	62,3	84,7	106,6	106,6	106,6	106,6	106,6	106,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Niderlandy	6,8	9,6	12,1	12,1	12,1	12,1	12,1	12,1
Austria	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugalia	10,8	14,6	18,3	18,3	18,3	18,3	18,3	18,3
Finlandia	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Szwecja	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Zjednoczone Królestwo	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

”.

(3) W załączniku VI dodaje się następującą pozycję:

„buraki cukrowe i cykoria wykorzystywane do produkcji syropu inulinowego	Rozporządzenie (WE) nr 1260/2001	Płatność dla plantatorów buraków cukrowych i cykorii do produkcji syropu inulinowego (stosowana zgodnie z załącznikiem VII pkt K do niniejszego rozporządzenia)”

(4) W załączniku VII dodaje się:

„K. Buraki cukrowe i cykoria

Państwa Członkowskie obliczają kwotę, która ma być włączona do kwoty referencyjnej dla rolników poprzez przemnożenie średniej liczby hektarów uprawy buraków cukrowych lub cykorii wykorzystywanych do produkcji cukru A i B lub syropu inulinowego i objętych umową dostawy zawartą zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 na reprezentatywny okres jednego roku gospodarczego lub na więcej lat gospodarczych począwszy od roku gospodarczego 2000/2001, które określone są przez Państwa Członkowskie zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, przez następującą odnośną kwotę:

Państwo Członkowskie	**2006** *EUR/hektar* Płatności z tytułu cukru	**2007 i kolejne lata** *EUR/hektar* Płatności z tytułu cukru
BE	415,5	716,0
DK	323,7	577,8
DE	334,6	600,7
EL	404,6	662,8
ES	477,0	761,5
FR (kontynentalna)	396,4	708,4
IE	351,8	576,3
IT	321,6	547,6
NL	360,2	634,4
AT	420,7	730,9
PT (kontynentalna)	562,7	921,7
FI	255,3	418,1
SE	371,6	608,6
UK	422,3	691,7
CZ	422,0	670,4
HU	403,7	633,5
LV	299,2	469,2
LT	231,6	363,0
PL	290,9	467,7
SK	352,6	575,8
SI	382,1	625,8

Jeżeli całość kwot, które mają być włączone do kwot referencyjnych dla rolników, obliczona zgodnie z akapitem pierwszym, przewyższa limity pułapów określonych w poniższej tabeli i wyrażonych w tysiącach EUR, kwoty przysługujące poszczególnym rolnikom są odpowiednio zmniejszone.

(*w tys. EUR)*

Państwo Członkowskie	**2006**	**2007 i kolejne lata**
Belgia	48 588	83 729
Republika Czeska	27 849	44 245
Dania	19 312	34 478
Niemcy	154 780	277 946
Grecja	17 939	29 384
Hiszpania	60 267	96 203
Francja	151 144	270 081
Węgry	25 433	39 912
Irlandia	11 258	18 441
Włochy	79 854	135 994
Łotwa	4 219	6 616
Litwa	6 547	10 260
Niderlandy	42 027	74 013
Austria	18 929	32 891
Polska	99 125	159 392
Portugalia	3 939	6 452
Słowacja	11 812	19 289
Słowenia	2 993	4 902
Finlandia	8 254	13 520
Szwecja	20 807	34 082
Zjednoczone Królestwo	64 333	105 376

”.

(5) Załącznik VIII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIII
Pułapy krajowe określone w art. 41

(*w tys. EUR)*

Państwo Członkowskie	2005	2006	2007, 2008 i 2009	2010 i kolejne lata
Belgia	411 053	579 161	613 782	613 782
Dania	943 369	1 015 477	1 030 478	1 030 478
Niemcy	5 148 003	5 646 981	5 769 946	5 769 946
Grecja	838 289	1 719 228	1 752 673	1 752 673
Hiszpania	3 266 092	4 125 330	4 359 266	4 359 266
Francja	7 199 000	7 382 144	8 361 081	8 361 081
Irlandia	1 260 142	1 333 563	1 340 521	1 340 521
Włochy	2 539 000	3 544 371	3 599 994	3 599 994
Luksemburg	33 414	36 602	37 051	37 051
Niderlandy	386 586	428 613	853 599	853 599
Austria	613 000	632 929	744 891	744 891
Portugalia	452 000	496 939	565 452	565 452
Finlandia	467 000	475 254	565 520	565 520
Szwecja	637 388	670 915	763 082	763 082
Zjednoczone Królestwo	3 697 528	3 934 753	3 975 849	3 975 849

”.

(6) Załącznik VIIIa otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIIIa
Pułapy krajowe określone w art. 71c

(*w tys. EUR*)

Rok kalen-darzowy:	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Słowenia	Słowacja
2005	228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670	724 600	35 800	97 700
2006	294 549	27 300	12 500	43 819	113 847	445 633	830	980 825	44 893	127 212
2007	387 845	40 400	16 300	62 216	157 160	548 212	1 640	1 300 192	61 002	165 889
2008	473 445	50 500	20 400	76 116	193 860	674 812	2 050	1 585 292	75 002	202 489
2009	559 145	60 500	24 500	90 016	230 560	801 512	2 460	1 870 392	89 002	238 989
2010	644 745	70 600	28 600	103 916	267 260	928 112	2 870	2 155 492	103 002	275 489
2011	730 445	80 700	32 700	117 816	303 960	1 054 812	3 280	2 440 492	117 002	312 089
2012	816 045	90 800	36 800	131 716	340 660	1 181 412	3 690	2 725 592	131 002	348 589
kolejne lata	901 745	100 900	40 900	145 616	377 360	1 308 112	4 100	3 010 692	145 102	385 189

”.

2005/0120 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

ustanawiającego tymczasowy plan restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W związku z rozwojem sytuacji we Wspólnocie oraz sytuacji międzynarodowej, przemysł cukrowniczy we Wspólnocie stoi w obliczu problemów strukturalnych, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla konkurencyjności, a nawet dla rentowności całego przemysłu. Problemów tych nie można skutecznie rozwiązać poprzez zastosowanie instrumentów zarządzania zgodnie ze wspólną organizacją rynku (CMO) cukru. Aby dostosować wspólnotowy system produkcji cukru i handlu cukrem do wymogów międzynarodowych, a także zapewnić konkurencyjność tego systemu w przyszłości, należy zainicjować proces głębokiej restrukturyzacji prowadzący do znacznego ograniczenia nieopłacalnej zdolności produkcyjnej we Wspólnocie. W tym celu należy ustanowić, jako warunek wstępny dla wprowadzenia funkcjonującej nowej wspólnej organizacji rynku cukru, odrębny i autonomiczny tymczasowy plan restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie. W ramach tego planu należy ograniczyć kwoty w sposób, który uwzględnia uzasadnione interesy przemysłu cukrowniczego, plantatorów buraków cukrowych i cykorii oraz konsumentów we Wspólnocie.

(2) Należy ustanowić tymczasowy fundusz restrukturyzacji w celu finansowania środków restrukturyzacyjnych dla wspólnotowego przemysłu cukrowniczego. Ze względu na należyte zarządzanie finansami fundusz ten powinien stanowić część Sekcji Gwarancji EFOGR i w związku z tym powinien podlegać procedurom i mechanizmom określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej[18].

[18] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

(3) Ze względu na fakt, że regiony najbardziej oddalone są obecnie objęte programami rozwoju, których celem jest poprawa ich konkurencyjności w zakresie produkcji cukru surowego, a ponadto produkują one surowy cukier trzcinowy konkurując z państwami trzecimi, których nie obowiązuje tymczasowa składka restrukturyzacyjna, przedsiębiorstwa w regionach najbardziej oddalonych nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

(4) Środki restrukturyzacyjne określone niniejszym rozporządzeniem powinny być finansowane z tymczasowych składek wpłacanych przez tych producentów cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, którzy ostatecznie skorzystają z procesu restrukturyzacji. Składka ta nie jest objęta zakresem tradycyjnie znanych opłat w ramach wspólnej organizacji rynku cukru, a zatem przychody z tytułu pobierania tej składki powinny być uznane za „dochody przeznaczone na określony cel" zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich[19].

(5) Dla przedsiębiorstw cukrowniczych o najniższej wydajności należy wprowadzić istotny bodziec ekonomiczny do rezygnacji z produkcji w ramach kwot. Bodziec ten powinien mieć formę właściwej pomocy na rzecz restrukturyzacji w ograniczonym okresie. W tym celu należy ustanowić pomoc na rzecz restrukturyzacji, która będzie stanowiła bodziec do zaprzestania produkcji i zrzeczenia się odnośnych kwot, a zarazem pozwoli na odpowiednie uwzględnienie społecznych i środowiskowych zobowiązań związanych z zaprzestaniem produkcji. Pomoc ta powinna być dostępna przez cztery lata gospodarcze, co ma na celu zmniejszenie produkcji do poziomu niezbędnego do osiągnięcia zrównoważonej sytuacji rynkowej we Wspólnocie.

(6) Zachęta do opracowania alternatyw dla hodowli buraków cukrowych i produkcji cukru może okazać się właściwym krokiem w regionach najbardziej dotkniętych procesem restrukturyzacji. W tym celu, na późniejszym etapie tego procesu, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przeznaczenia pewnej części pieniędzy dostępnych z funduszu restrukturyzacji na środki na rzecz dywersyfikacji, które powinny być zgodne zwłaszcza z celami funduszy strukturalnych.

(7) Pełne bezpośrednie wsparcie dochodów dla plantatorów buraków cukrowych i cykorii będzie dostępne dopiero od roku gospodarczego 2007/2008. W celu właściwego wsparcia plantatorów, którzy muszą zaprzestać produkcji już w roku gospodarczym 2006/2007 z powodu zamknięcia fabryk, którym wcześniej dostarczali buraki cukrowe lub cykorię, należy przewidzieć dodatkowe płatności dla tych plantatorów.

(8) Tymczasowy fundusz restrukturyzacji będzie finansował środki, które ze względu na charakter mechanizmu restrukturyzacyjnego nie mieszczą się w kategoriach wydatków, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999. Należy zatem odpowiednio zmienić wymienione rozporządzenie,

---

[19] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Tymczasowy fundusz restrukturyzacji

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia tymczasowy fundusz restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie Europejskiej (zwany dalej „tymczasowym funduszem restrukturyzacji"). Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do regionów najbardziej oddalonych.

   Tymczasowy plan restrukturyzacji stanowi część Sekcji Gwarancji EFOGR.

2. Fundusz finansuje wydatki wynikające ze środków określonych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

3. Przychody z tytułu pobierania tymczasowej składki restrukturyzacyjnej określonej w art. 6 stanowią dochód przeznaczony na tymczasowy fundusz restrukturyzacji zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

   Wszelkie kwoty, które mogą być dostępne w ramach funduszu po sfinansowaniu wydatków określonych w ust. 2, są przeznaczone dla Sekcji Gwarancji EFOGR.

Artykuł 2
Definicje

Do potrzeb niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „izoglukoza" oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów z zawartością wagowo w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy;

(2) „syrop inulinowy" oznacza bezpośredni produkt otrzymany poprzez hydrolizę inuliny lub oligofruktoz, zawierający w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, i wyrażony jako odpowiednik cukru/izoglukozy;

(3) „porozumienie branżowe" oznacza jedno z poniższych:

   a) porozumienie zawarte na szczeblu Wspólnoty, przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, między grupą krajowych organizacji zrzeszających przedsiębiorstwa z jednej strony, a grupą krajowych organizacji zrzeszających sprzedawców z drugiej strony;

   b) porozumienie zawarte przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy między przedsiębiorstwami lub organizacją zrzeszającą przedsiębiorstwa uznaną przez dane Państwo Członkowskie z jednej strony, a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane Państwo Członkowskie z drugiej strony;

   c) w przypadku braku porozumienia określonego w lit. a) lub b), prawo spółek oraz prawo spółdzielcze, w zakresie w jakim regulują one dostawy buraków cukrowych przez udziałowców lub członków spółki lub spółdzielni produkującej cukier;

   d) w przypadku braku porozumienia określonego w lit. a) lub b), uzgodnienia istniejące przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, pod warunkiem że sprzedawcy, którzy akceptują dane uzgodnienia dostarczają co najmniej 60 %

wszystkich buraków kupowanych przez przedsiębiorstwo do produkcji cukru w jednej lub większej liczbie fabryk.

Artykuł 3
Pomoc na rzecz restrukturyzacji

1. Każde przedsiębiorstwo produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy, odnośnie do których przydzielono kwotę przed zastosowaniem niniejszego rozporządzenia, ma prawo do pomocy na rzecz restrukturyzacji udzielanej na tonę kwoty, której się zrzeka, pod warunkiem, że przedsiębiorstwo to zaprzestanie produkcji w ciągu jednego roku z lat gospodarczych 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 i 2009/2010. Zaprzestanie produkcji w roku gospodarczym 2005/2006 uznaje się za dokonane w roku gospodarczym 2006/2007.

   Pomoc na rzecz restrukturyzacji jest wypłacana za ilość kwoty, której się zrzeczono. Jednakże jeśli ilość faktycznie wyprodukowana w ramach kwoty w danej fabryce nie osiągnęła poziomu kwoty w ciągu jednego z pięciu lat gospodarczych poprzedzających rok zamknięcia fabryki, pomoc na rzecz restrukturyzacji należy wypłacić za ilość wyprodukowaną w ostatnim roku gospodarczym przed zamknięciem fabryki.

2. Zaprzestanie produkcji wymaga:

   a) zrzeczenia się odnośnej kwoty po konsultacjach przeprowadzonych w ramach odpowiednich porozumień branżowych,

   b) ostatecznego i całkowitego zaprzestania produkcji przynajmniej w jednej fabryce,

   c) zamknięcia danej fabryki lub fabryk i demontażu urządzeń produkcyjnych, oraz

   d) przywrócenia dobrych warunków środowiskowych na terenie fabryki i pomocy pracownikom w przeniesieniu na inne miejsca pracy.

3. Wnioski o pomoc na rzecz restrukturyzacji są przedkładane Państwu Członkowskiemu najpóźniej do dnia 31 stycznia roku poprzedzającego rok gospodarczy, w którym zaprzestaje się produkcji. Jednakże wnioski w odniesieniu do zaprzestania produkcji w roku gospodarczym 2006/2007 są przedkładane najpóźniej do dnia 31 lipca 2006 r.

   Wnioski o pomoc na rzecz restrukturyzacji zawierają:

   a) zobowiązanie do zrzeczenia się odnośnej kwoty;

   b) zobowiązanie do ostatecznego i całkowitego zaprzestania produkcji co najmniej w jednej fabryce w ciągu danego roku gospodarczego. Rok gospodarczy 2006/2007 uznany jest za następny rok gospodarczy dla wniosków złożonych przed dniem 1 sierpnia 2006 r.;

   c) zobowiązanie do spełnienia wymogów określonych w ust. 2 lit. c) i d) w okresie ustalonym przez Państwo Członkowskie.

   Wypełnienie tych zobowiązań jest przedmiotem decyzji o przyznaniu pomocy, o której mowa w ust. 7.

4. Pomoc na rzecz restrukturyzacji przyznawana jest wyłącznie dla roku gospodarczego, w którym zaprzestaje się produkcji zgodnie z ust. 2 lit. b).

5. Wysokość kwoty pomocy na rzecz restrukturyzacji na tonę kwoty, której się zrzeczono ustala się na:

   – 730 EUR dla roku gospodarczego 2006/07,

   – 625 EUR dla roku gospodarczego 2007/08,

   – 520 EUR dla roku gospodarczego 2008/09,

   – 420 EUR dla roku gospodarczego 2009/2010.

6. Pomoc na rzecz restrukturyzacji wypłacana jest w dwóch ratach:

   – 40 % w czerwcu danego roku gospodarczego oraz

   – 60 % w lutym następnego roku gospodarczego.

7. Najpóźniej do końca lutego poprzedzającego dany rok gospodarczy Państwa Członkowskie podejmują decyzję o przyznaniu pomocy na rzecz restrukturyzacji. Jednakże decyzja dotycząca roku gospodarczego 2006/2007 zostaje podjęta najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r.

8. W latach gospodarczych 2008/2009 oraz 2009/2010 część pomocy na rzecz restrukturyzacji może być przeznaczona dla środków na rzecz dywersyfikacji w regionach najbardziej dotkniętych środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W roku gospodarczym 2008/2009 odnośna kwota nie może przekroczyć 20 % pomocy na rzecz restrukturyzacji. W roku gospodarczym 2009/2010 wszelkie fundusze pozostałe z pomocy na rzecz restrukturyzacji mogą być przeznaczone na te środki.

Artykuł 4
Dodatkowa płatność dla plantatorów buraków cukrowych

1. Plantatorom buraków cukrowych przysługuje dodatkowa płatność pod warunkiem, że wstrzymali oni dostawy buraków cukrowych do fabryki, która zaprzestała produkcji w roku gospodarczym 2006/2007 zgodnie z art. 3 ust. 1.

2. Wnioski o dodatkowe płatności są przedkładane Państwu Członkowskiemu najpóźniej do dnia 31 października 2006 r.

3. Państwa Członkowskie wypłacają dodatkowe płatności w czerwcu 2007 r.

4. Wysokość kwoty dodatkowej płatności ustala się na 4,68 EUR za tonę ilości buraków cukrowych A i B dostarczonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001 do danej fabryki w ostatnim roku gospodarczym produkcji.

Artykuł 5
Limity finansowe

1. Pomoc na rzecz restrukturyzacji, o którą składany jest wniosek na dowolny rok gospodarczy określony w art. 3 ust. 1 oraz dodatkowe płatności zgodnie z art. 4, o

które składany jest wniosek na rok gospodarczy 2006/2007, są przyznawane wyłącznie w ramach limitów środków dostępnych z tymczasowego funduszu restrukturyzacji na dany rok gospodarczy.

Jeżeli, na podstawie wniosków złożonych na dany rok gospodarczy i uznanych przez dane Państwo Członkowskie za kwalifikujące się, wysokość ogólnej kwoty pomocy na rzecz restrukturyzacji i związanych z nią dodatkowych płatności, która ma zostać przyznana na podstawie zrzeczonej się kwoty, przewyższa te limity, przyznawanie pomocy na rzecz restrukturyzacji i dodatkowych płatności na dany rok gospodarczy oparte jest na kolejności chronologicznej składania wniosków o pomoc na rzecz restrukturyzacji (zasada „kto pierwszy, ten lepszy").

2. Wnioski, które nie zostały pozytywnie rozpatrzone przy przyznawaniu pomocy na rzecz restrukturyzacji zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do lat gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 lub 2008/2009 są uwzględniane przy przyznawaniu pomocy w odniesieniu do następnego roku gospodarczego. Jednakże dodatkowe płatności nie będą przyznawane na żadne lata gospodarcze po roku gospodarczym 2006/2007.

Artykuł 6
Tymczasowa składka restrukturyzacyjna

1. Niniejszym wprowadza się tymczasową składkę restrukturyzacyjną odnośnie do kwot przysługujących przedsiębiorstwom produkującym cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy w ciągu roku gospodarczego 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009.

   Kwoty, których przedsiębiorstwo się zrzekło w ciągu danego roku gospodarczego zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) nie podlegają wpłacie tymczasowej składki restrukturyzacyjnej w odnośnym roku gospodarczym i kolejnych latach gospodarczych.

2. Wysokość tymczasowej składki restrukturyzacyjnej ustala się na:

   – 126,40 EUR na tonę kwoty dla roku gospodarczego 2006/2007,

   – 91,00 EUR na tonę kwoty dla roku gospodarczego 2007/2008 oraz

   – 64,50 EUR na tonę dla roku gospodarczego 2008/2009.

3. Państwa Członkowskie ponoszą odpowiedzialność przed Wspólnotą za pobranie tymczasowej składki restrukturyzacyjnej na swoich terytoriach.

   Państwa Członkowskie wpłacają tymczasową składkę restrukturyzacyjną do tymczasowego funduszu restrukturyzacji w dwóch ratach:

   – 60 % najpóźniej do dnia 31 marca danego roku gospodarczego oraz

   – 40 % najpóźniej do dnia 30 listopada następnego roku gospodarczego.

4. Jeżeli tymczasowa składka restrukturyzacyjna nie zostaje wpłacona we właściwym terminie, Komisja po konsultacji z Komitetem Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej odejmuje sumę równą niewpłaconej składce restrukturyzacyjnej z comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez dane Państwo Członkowskie, określonych w art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999. Przed podjęciem decyzji Komisja zapewni Państwom Członkowskim

możliwość przedłożenia uwag w okresie dwóch tygodni. Nie stosuje się przepisów art. 14 rozporządzenia rady (WE) nr 2040/2000.

5. Całość tymczasowych składek restrukturyzacyjnych wpłacanych zgodnie z ust. 3 rozdzielona jest przez Państwo Członkowskie wśród przedsiębiorstw działających na jego terytorium zgodnie z kwotą przyznaną w ciągu danego roku gospodarczego.

Przedsiębiorstwa wpłacają tymczasowe składki restrukturyzacyjne w dwóch ratach:

– 60 % najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego,

– 40 % najpóźniej do dnia 31 października następnego roku gospodarczego.

Artykuł 7
Szczegółowe zasady

Szczegółowe zasady wprowadzenia niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do wymogów określonych w art. 3 ust. 2 oraz środków niezbędnych do rozwiązania trudności okresu przejściowego, zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

Artykuł 8
Środki szczególne

Środki, których zastosowanie w przypadkach nadzwyczajnych jest konieczne i uzasadnione w celu rozwiązania szczególnych problemów praktycznych, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niektórych części niniejszego rozporządzenia, ale ich stosowanie jest ograniczone wyłącznie do niezbędnego zakresu i czasu trwania.

Artykuł 9
Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1258/1999

1. W rozporządzeniu (WE) nr 1258/1999 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 1 ust. 2 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) tymczasową pomoc na rzecz restrukturyzacji i dodatkowe płatności dla plantatorów buraków cukrowych, określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr …../2005.”

b) w art. 3 dodaje się następujący ustęp w brzmieniu:

„3a tymczasowa pomoc na rzecz restrukturyzacji i dodatkowe płatności dla plantatorów buraków cukrowych, określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr …../2005 przyznawane zgodnie z zasadami wspólnotowymi finansowane są na podstawie art. 1 ust. 2 lit. f).”

[2. W rozporządzeniu (WE) nr ……./2005 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 3 ust. 1 dodaje się tekst w brzmieniu:

„e) tymczasowa pomoc na rzecz restrukturyzacji i dodatkowe płatności dla plantatorów buraków cukrowych, określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr …../2005 przyznawane zgodnie z zasadami wspólnotowymi."

b) w art. 34:

– w ust. 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

"c) tymczasowe składki restrukturyzacyjne pobierane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr …./2005."

– w ust. 2 tekst „Kwoty określone w ust. 1 lit. a) i b)" zastępuje się tekstem w brzmieniu: „Kwoty określone w ust. 1 lit. a), b) i c)".

– dodaje się tekst w brzmieniu:

"3) Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu."][*]

Artykuł 10
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje od roku gospodarczego 2006/2007.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[*] [Oczekuje się na przyjęcie proponowanego rozporządzenia Rady (WE) nr …./2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.]

FINANCIAL STATEMENT

1.	BUDGET HEADING: (nomenclature 2006) 110-112-115-116 05 02 05 05 03 01 05 03 02	APPROPRIATIONS (PDB 2006): M Eur 556 M Eur 1 498 M Eur 16 375 M Eur 18 118

2. TITLE:
Council regulation on the common organisation of the markets in the sugar sector

Council regulation amending Regulation (EC) No 1782/2003 establishing common rules for direct support schemes under the common agricultural policy and establishing certain support schemes for farmers

Council regulation establishing a temporary scheme for the restructuring of the sugar industry in the European Community and amending Regulation (EC) No 1258/1999 on the financing of the common agricultural policy

3. LEGAL BASIS:
Articles 36 and 37 of the Treaty

4. AIMS:
Following the CAP reform of 2003, this proposal aims at :
- improving the competitiveness of the sugar sector;
- promoting the sustainability and market orientation of the sugar sector;
- ensuring the restructuring of the sector in good conditions for the economic operators while respecting environmental criteria.

5.	FINANCIAL IMPLICATIONS	FINANCIAL YEAR 2007 (EUR million)	FINANCIAL YEAR 2008 (EUR million)	FINANCIAL YEAR 2009 (EUR million)
5.0	EXPENDITURE CHARGED TO THE EU BUDGET	-195	52	22
5.1	REVENUE OWN RESOURCES OF THE EU (see annex 1)	232	-324	-334

		2010	2011	2012	2013
5.0.1	EXPENDITURE CHARGED TO THE EU BUDGET	22	11	22	22
5.1.1	REVENUE OWN RESOURCES OF THE EU	-344	-344	-344	-344

5.2	METHOD OF CALCULATION: See annex 2	
6.0	CAN THE PROJECT BE FINANCED FROM APPROPRIATIONS ENTERED IN THE RELEVANT CHAPTER OF THE CURRENT BUDGET?	YES-NO
6.1	CAN THE PROJECT BE FINANCED BY TRANSFER BETWEEN CHAPTERS OF THE CURRENT BUDGET?	YES-NO
6.2	WILL A SUPPLEMENTARY BUDGET BE NECESSARY?	YES-NO
6.3	WILL APPROPRIATIONS NEED TO BE ENTERED IN FUTURE BUDGETS?	YES NO

OBSERVATIONS:
This proposal does not have any impact on staff and administrative expenditure managing this sector.

FINANCIAL STATEMENT – ANNEX 1- :

IMPACT ON THE REVENUE SIDE

1. NAME OF THE PROPOSAL :

Council regulation on the common organisation of the markets in the sugar sector

2. BUDGET LINES :

Chapter and Article :
Chapter 11- article 110- sugar production levies
Chapter 11- article 112 – isoglucose production levies
Chapter 11- article 115 – production levy for inulin syrup
Chapter 11- article 116 – additional levies provided for in Council Regulation (EEC) n°1107/88

Amount budgeted for the year concerned (PDB 2006) :
Chapter 11- article 110 : 547 M€
Chapter 11- article 112 : 7 M€
Chapter 11- article 115 : 2 M€
Chapter 11- article 116 : 0 M€

3. FINANCIAL IMPACT

☐ Proposal has no financial implications

☐ Proposal has no financial impact on expenditure but has a financial impact on revenue – the effect is as follows:

(€ million)

Budget line	Revenue[1]	12 month period, starting 01/01/2007	2008
Article 110	*Impact on own resources*	240	-320
Article 112	*Impact on own resources*	-6	-2
Article 115	*Impact on own resources*	-2	-2
Article 116	*Impact on own resources*	0	0
TOTAL	***Impact on own resources***	**232**	**-324**

[1] Regarding traditional own resources (agricultural duties, sugar levies, customs duties) the amounts indicated must be net amounts, i.e. gross amounts after deduction of 25 % of collection costs

1

Situation following action					
	2009	2010	2011	2012	2013
Article 110	-331	-341	-341	-341	-341
Article 112	-1	-1	-1	-1	-1
Article 115	-2	-2	-2	-2	-2
Article 116	0	0	0	0	0
TOTAL	**-334**	**-344**	**-344**	**-344**	**-344**

4. ANTI-FRAUD MEASURES

5. OTHER REMARKS

ANNEXE 2

		status quo		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	Restructuring scheme									
1	**Cumulative balance (*)**			**812**	**359**	**665**	**227**	**11**	**0**	**0**
2	-> revenues assigned to restructuring fund			1.937	1.313	876	0	0	0	0
3	temporary restructuring amount			1.937	1.313	876	0	0	0	0
4	-> restructuring expenditure			1.125	1.765	571	438	217	0	0
5	restructuring aid			1.010	1.765	571	438	217	0	0
6	additional payment to sugar beet growers			115	0	0	0	0	0	0

(*) any amounts that may be available after the financing shall be assigned to EAGGF- section Guarantee-

		status quo		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	Market measures expenditure									
7	Export refunds	1.253		396	30	0	0	0	0	0
8	Production refunds for chemical ind.	223		22	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
9	Aid for sugar refining	41		0	0	0	0	0	0	0
10	Direct aid (compensation 60%)			880	1.497	1.497	1.497	1.497	1.497	1.497
11	POSEI include	18		42	60	60	60	60	60	60
12	*Aid. DOM*			*15*	*15*	*15*	*15*	*15*	*15*	*15*
13	*Direct aid (compensation 60%)*			*27*	*45*	*45*	*45*	*45*	*45*	*45*
14	Securing refiners supply			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
15	Private storage scheme			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
16	**TOTAL 1**	**1.535**		**1.340**	**1.587**	**1.557**	**1.557**	**1.546**	**1.557**	**1.557**
17	Impact on EAGGF			-195	52	22	22	11	22	22

		status quo		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	Revenue									
18	production levies	498		0	0	0	0	0	0	0
19	one-off amount			730	0	0	0	0	0	0
20	production charge			0	174	164	154	154	154	154
21	surplus amount			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
22	**TOTAL 2**	**498**		**730**	**174**	**164**	**154**	**154**	**154**	**154**
23	Impact on revenue			232	-324	-334	-344	-344	-344	-344